

II. POLİTİK PSİKOLOJİ SEMPOZYUMU

Demokrasi ve Etkin Yurttaşlık

24 Ekim 2024

İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Ziraat Bankası Kütüphanesi

Bildiri Özet Kitabı

Kitabın Adı

**II. POLİTİK PSİKOLOJİ SEMPOZYUMU: DEMOKRASİ VE ETKİN
YURTTAŞLIK
BİLDİRİ ÖZET KİTABI**

Editörler

Dr. Öğr. Üyesi Didem Geylani

Arş. Gör. Muhammed Köse

Basım Tarihi

2024

ISBN

978-605-81211-9-5

Yayıncı

Medeniyet Üniversitesi Yayınları

II. POLİTİK PSİKOLOJİSİ SEMPOZYUMU

Demokrasi ve Etkin Yurttaşlık

Bildiri Özet Kitabı

24 Ekim 2024
İstanbul

Düzenleyen Kurumlar

İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Polis Akademisi

İstanbul Üniversitesi

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Faruk BAL	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Alim YILMAZ	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Sıtkı YILDIZ	Polis Akademisi
Doç. Dr. Halide Nur ERDOĞAN	Polis Akademisi
Doç. Dr. Mehmet ARISAN	İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ali KAYA	İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Didem GEYLANI	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mesut Malik YAVUZ	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Arş. Gör. Muhammed KÖSE	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Arş. Gör. Uğur ALTUNTAŞ	İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Orçun İMGA	Polis Akademisi
Prof. Dr. Adem ESEN	İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet NOHUTÇU	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet Kemal BAYRAM	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Bayram Ali SONER	Polis Akademisi
Prof. Dr. Bekir Berat ÖZİPEK	İstanbul Medipol Üniversitesi
Prof. Dr. Bengül GÜNGÖRMEZ	Bursa Uludağ Üniversitesi
Prof. Dr. Cevat ÖZYURT	Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi
Prof. Dr. Engin SELÇUK	İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Ferda HALICIOĞLU	University of Bradford
Prof. Dr. Lütfullah KARAMAN	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Murat TAŞDEMİR	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Özden Zeynep OKTAV	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Recep KARACAKAYA	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Prof. Dr. Giray GÖZGÖR	University of Bradford
Prof. Dr. Hayrettin ÖZLER	Dumlupınar Üniversitesi
Prof. Dr. Husnul AMİN	International Islamic University Islamabad
Prof. Dr. Kıvanç ULUSOY	İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Mariusz TUROWSKI	University of Wroclaw
Prof. Dr. Michelangelo GUIDA	29 Mayıs Üniversitesi
Prof. Dr. Ömer ÇAHA	İstanbul Ticaret Üniversitesi
Prof. Dr. Tarkan OKTAY	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Doç. Dr. Burcu TAŞKIN	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Doç. Dr. Salih Zeki HAKLI	Polis Akademisi
Dr. Öğr. Üyesi Barış AYDIN	Akdeniz Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Erol FIRTIN	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Fatmanil DÖNER	University of Basque Country
Dr. Öğr. Üyesi Hakan OLGUN	İstanbul Medeniyet Üniversitesi

II. POLİTİK PSİKOLOJİ SEMPOZYUMU

Demokrasi ve Etkin Yurttaşlık

PROGRAM AKIŞI

24 Ekim 2024 İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Ziraat Bankası Kütüphanesi

08.30-09.00 **Kayıt ve Karşılama**

Açılış – İstiklâl Marşı

09.00-09.30 **Protokol Konuşmaları**

- Prof. Dr. Orçun İMGA – *Polis Akademisi*
- Prof. Dr. Faruk BAL – *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*
- Prof. Dr. Gülfettin ÇELİK – *İstanbul Medeniyet Üniversitesi Rektörü*

09.30-09.45 **Akademik Açılış Konuşması**

- Prof. Dr. Hayrettin ÖZLER – *Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

09.45-10.45 **Açılış Oturumu: Davetli Konuşmacılar**

- Oturum Başkanı: Prof. Dr. Alim YILMAZ – İstanbul Medeniyet Üniversitesi**
- Prof. Dr. Atilla YAYLA – *İstanbul Medipol Üniversitesi*
 - Doç. Dr. Salih Zeki HAKLI – *Polis Akademisi*
 - Dr. Öğr. Üyesi Ali KAYA – *İstanbul Üniversitesi*

10.45-11.00 **Ara**

11.00-12.00 **Özel Oturum – I: Etkin Yurttaşlık ve İktisadi Tartışmalar**

Ziraat Bankası
Konferans
Salonu

- Oturum Başkanı: Prof. Dr. Yaşar BÜLBÜL – İstanbul Medeniyet Üniversitesi**
- Demokrasi Açığı Olarak Ekonomik Hayatta Popülizm / Prof. Dr. Adem ESEN – *İstanbul Üniversitesi*
 - Mutluluk ve Siyasi İlgî Arasındaki İlişki Üzerine Ampirik Bir Analiz /
Dr. İbrahim KURAN – *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*, İrem SAYIL – *İstanbul Bilgi Üniversitesi*
 - Demokrasi ve Hukukun Enflasyon Üzerindeki Etkisi: Avrupa Birliği'nden Kanıtlar /
Arş. Gör. Baran YELER – *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

11.00-12.00 **Özel Oturum – II: Etkin Yurttaşlık ve Anayasa Tartışmaları**

Bankkart
Konferans
Salonu

- Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ahmet NOHUTÇU – İstanbul Medeniyet Üniversitesi**
- Bireysel Başvuru ve Etkin Yurttaşlık / Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Erdal OKUTAN – *Marmara Üniversitesi*
 - Demokratik Kültürün Yerleşik Hale Gelmesinde Anayasanın Rolü / Öğr. Gör. Dr. Özer ASLAN – *Polis Akademisi*
 - İnsan Haklarının Evrenselliği ve Kültürel Rölativizm / Arş. Gör. Selahaddin KOÇ – *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

11.00-12.00 **Özel Oturum – III: Etkin Yurttaşlık ve Politik Psikoloji Tartışmaları**

Hasan
Polatkan
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Sıtkı YILDIZ – Polis Akademisi

- Liberalizm, Benlik ve Ruh: Gelişimsel Bir Politik Ontoloji ve Geç Demokrasinin Eudaimonik Psikolojisi –
Prof. Dr. Mariusz TUROWSKI – Wrocław Üniversitesi
- “Amerika’da Demokrasi” ve Yurttaşın Politik Psikolojisi /
Prof. Dr. Funda Günsoy TUROWSKI – Bursa Uludağ Üniversitesi
- Mağlubiyet Psikolojisi / *Dr. Kevser Hülya YURDAKUL – İstanbul Medipol Üniversitesi*

12.00-13.30 **Öğle Arası – Yemek İkrâmı (Pendik Belediyesi Katkılarıyla)**

Eşzamanlı Oturumlar

13.30-14.45 **Birinci Oturum: Politik Psikoloji Tartışmaları**

Ziraat Bankası
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Orçun İMGA – Polis Akademisi

- Suçun Sosyo-Psikolojik Olarak Önlenebilirliği: Suç Olgusunun Bireysel ve Sosyo-Psikolojik Travmalarla ve Travmaların Oluşturduğu Duygu Geçişleriyle Olan İlişkisi Üzerine Bir İnceleme /
Öğr. Gör. Dr. Zübeyr ŞAKAR – Polis Akademisi
- Türkiye’de Duygusal Kutuplaşma ve Siyasi Katılım İlişkisini Anlamak /
Doktora Öğrencisi Seda ÇALIŞIR – İstanbul Üniversitesi

13.30-14.45 **İkinci Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Kent Tartışmaları - I**

Bankkart
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ömer ÇAHA – İstanbul Ticaret Üniversitesi

- Belediyelerde Siyasal Katılım, En İyi Yöntem ve Uygulamadaki Problemler /
Prof. Dr. Tarkan OKTAY – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Kente Göç Edenlere Dönük Algının Dönüşümü: Göç ve Kapıcılar Kralı Örneği /
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KÖMÜRÇÜOĞLU – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Kapalı Konut Sitelerinin Yaygınlaşmasının Yerel Seçimlerdeki Etkisi: 2014-2024 Türkiye Yerel Seçimlerinde Sancaktepe Örneği / *Doktora Öğrencisi Mine MEYDANCI – İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

13.30-14.45 **Üçüncü Oturum: Etkin Yurttaşlık ve İdeoloji Tartışmaları**

Hasan
Polatkan
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Mustafa YAYLA – Polis Akademisi

- Bir Meşrutiyet Dönemi Siyasal Akımı Olarak Siyonizm / *Doç. Dr. Akif ÇARKÇI – Düzce Üniversitesi*
- Etkin Yurttaşlık Bağlamında Liberal Bireycilik vs Komüniteryen Düşünce /
Doç. Dr. Veysel KURT – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Liberal Demokrasilerde Popülizm ve Kutuplaşma Tartışmaları / *Tuğba PUSA – İstanbul Medipol Üniversitesi*

14.45-15.00 **Ara**

15.00-16.15
Ziraat Bankası
Konferans
Salonu

Dördüncü Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Dijital Demokrasi Tartışmaları

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Tarkan OKTAY – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

- Dijital Demokrasi ve Siyasi Katılım / Doç. Dr. Orhan ALBAYRAK – Bezmialem Üniversitesi
- Dijital Çağda Vatandaşlığın Dönüşümü: Dijital Vatandaşlık /
Dr. Öğr. Üyesi Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Dijital Demokrasi ve Politik Katılım: Gazze'deki İsrail Savaşına Tepki Olarak Amerikan Gençliğinin Rolü / Doktora Öğrencisi Renad H. Y. ALMAJDALAWI – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

15.00-16.15
Bankkart
Konferans
Salonu

Beşinci Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Demokrasi Tartışmaları - I

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ahmet Kemal BAYRAM – Marmara Üniversitesi

- Demokraside "Halk" Sorunsalı ve Ara Kurumlar /
Prof. Dr. Bengül GÜNGÖRMEZ AKOSMAN – Bursa Uludağ Üniversitesi
- Türkiye'de Çokkültürlü Yurttaşlık Talepleri Çerçevesinde Temsil Mekanizmasının İşlerliği /
Doç. Dr. Damla MURSÜL ve Arş. Gör. Çağlar ÖZDEMİR – İstanbul Rumeli Üniversitesi
- Kimliğin Tikelliği ve Hakların Evrenselliği Gerilimi Ekseninde Çokkültürcülük ve Yurttaşlık /
Doç. Dr. Mehmet ERTAN – Düzce Üniversitesi

15.00-16.15
Hasan
Polatkan
Konferans
Salonu

Altıncı Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Demokrasi Tartışmaları - II

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mesut Malik YAVUZ – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

- Türk Modernleşmesinde Anlam Arayışı: Sembolik Etkileşim Perspektifi /
Dr. Öğr. Üyesi Didem GEYLANI – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Müzakereci Demokrasinin Pratik Bir Tezahürü Olarak "Müzakereci Anket" Uygulaması /
Arş. Gör. Uğur ALTUNTAŞ – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Ekolojik Yurttaşlık ve Boyutları / Arş. Gör. Muhammed KÖSE – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Ulusötesi Vatandaşlık Kavramı ve Avrupa Birliği Vatandaşlığının Geleceği /
Yüksek Lisans Öğrencisi Dilan BULAN – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

16.15-16.30 **Ara**

16.30-17.30
Ziraat Bankası
Konferans
Salonu

Yedinci Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Kent Tartışmaları - II

Oturum Başkanı: Prof. Dr. İsmail Hakkı KADI – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

- Aziz Pavlus'un Vatandaş İnşası: Ortak Soy ve Evlat Edinme /
Dr. Turgay OVALI – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Şam'daki Gençler Arasında Sivil Katılım: Demokratikleşme Girişimi Döneminde Otoriter Bir Bağlamda Siyasi Tutum ve Davranışların Evrimi /
Doktora Öğrencisi Hüda ALMUALLİM – İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Modern Şehir Devletlerinde Yurttaşlık ve Siyasal Katılım /
Yüksek Lisans Öğrencisi Ayşe Nur KAYMAZ – İstanbul Medeniyet Üniversitesi

16.30-17.30 **Sekizinci Oturum: Etkin Yurttaşlık ve Şiddet**

Bankkart
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Faruk BAL - *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

• İsrail'de Siyasal Rejim: Etnokrası'den Apartheid'e /

Doç. Dr. Fatma SARIASLAN - İstanbul Medeniyet Üniversitesi

• Terörizmin Siyasetçilerin Söylem ve Politikaları Üzerindeki Etkisi: Amerika Örneği /

Yüksek Lisans Öğrencisi Furkan TAŞ - Milli Savunma Üniversitesi

• Aşırılığın Demokrasi Kavramına Etkisi: İsrail Örneği /

Yüksek Lisans Öğrencisi Cansu Naz DENİZCİ - İstanbul Medeniyet Üniversitesi

16.30-17.30 **Dokuzuncu Oturum: Politik Psikoloji Araştırmaları**

Hasan
Polatkan
Konferans
Salonu

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Hakan OLGUN - *İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

• Demokrasi, Siyasi Transferler ve Seçmen Psikolojisi /

Doktora Öğrencisi Süleyman BAĞÇIVAN - İstanbul Medeniyet Üniversitesi

• Türkiye'de 2002 Yılından Günümüze Sağ-Sol Popülizmin Psikolojisi /

Doktora Öğrencisi Sabri EFE - İstanbul Medeniyet Üniversitesi

• Bir Düşünce Tarzı ve Mizaç Olarak Muhafazakârlığı Yeniden Düşünmek /

Yüksek Lisans Öğrencisi Rüveyda ÇELİK - İstanbul Medipol Üniversitesi

17.30-18.00 **Kapanış ve Değerlendirme Oturumu**

İçindekiler

<i>Düzenleyen Kurumlar</i>	iii
<i>Düzenleme Kurulu</i>	iii
<i>Bilim Kurulu</i>	iv
<i>II. Politik Psikoloji Sempozyumu Program Akışı</i>	v
<i>İçindekiler</i>	ix
<i>Sunuş</i>	xii
<i>Siyasal Kimliklerin Oluşumunda Duyguların Rolünün Artmasının Bir Örneği Olarak Nefret Siyaseti ve Demokrasiye Etkisi</i>	1
<i>Dr. Öğr. Üyesi Ali KAYA</i>	
<i>Demokrasi Açığı Olarak Ekonomik Hayatta Popülizm</i>	2
<i>Prof. Dr. Adem ESEN</i>	
<i>Mutluluk ve Siyasi İlgi Arasındaki İlişki Üzerine Ampirik Bir Analiz</i>	4
<i>Dr. Öğr. Üyesi İbrahim KURAN</i>	
<i>İrem SAYIL</i>	
<i>Demokrasi ve Hukukun Enflasyon Üzerindeki Etkisi: Avrupa Birliği'nden Kanıtlar</i>	6
<i>Arş. Gör. Baran YELER</i>	
<i>Bireysel Başvuru ve Etkin Vatandaşlık</i>	7
<i>Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Erdal OKUTAN</i>	
<i>Demokratik Kültürün Yerleşik Hale Gelmesinde Anayasanın Rolü</i>	9
<i>Öğr. Gör. Dr. Özer ASLAN</i>	
<i>İnsan Hakları Evrenselliği ve Kültürel Rölativizm</i>	11
<i>Arş. Gör. Selahaddin KOÇ</i>	
<i>Liberalizm, Benlik ve Ruh: Gelişimsel Bir Politik Ontoloji ve Geç Demokrasinin Eudaimonik Psikolojisi</i>	13
<i>Prof. Dr. Mariusz TUROWSKI</i>	
<i>“Amerika’da Demokrasi” ve Yurttaşın Politik Psikolojisi</i>	15
<i>Prof. Dr. Funda GÜNŞOY TUROWSKI</i>	
<i>Mağlubiyet Psikolojisi</i>	16
<i>Dr. Öğr. Üyesi Kevser Hülya YURDAKUL</i>	
<i>Suçun Sosyo-psikolojik Olarak Önlenebilirliği: Suç Olgusunun Bireysel ve Sosyo-Psikolojik Travmalarla ve Travmaların Oluşturduğu Duygu Geçişleriyle Olan İlişkisi Üzerine Bir İnceleme</i>	18
<i>Öğr. Görevlisi Dr. Zübeyr ŞAKAR</i>	

<i>Türkiye’de Duygusal Kutuplaşma ve Siyasi Katılım İlişkisini Anlamak</i> _____	20
<i>Seda ÇALIŞIR</i>	
<i>Belediyelerde Siyasal Katılım, En İyi Yöntem ve Uygulamadaki Problemler</i> _____	22
<i>Prof. Dr. Tarkan OKTAY</i>	
<i>Kente Göç Edenlere Dönük Algının Dönüşümü: Göç ve Kapıcılar Kralı Örneği</i> _____	24
<i>Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KÖMÜRÇÜOĞLU</i>	
<i>Kapalı Konut Sitelerinin Yaygınlaşmasının Yerel Seçimlerdeki Etkisi: 2014-2024 Türkiye Yerel Seçimlerinde Sancaktepe Örneği</i> _____	26
<i>Mine MEYDANCI</i>	
<i>Bir Meşrutiyet Dönemi Siyasal Akımı Olarak Siyonizm</i> _____	28
<i>Doç. Dr. Akif ÇARKÇI</i>	
<i>Etkin Yurttaşlık Bağlamında Liberal Bireycilik vs Komüniteryen Düşünce</i> _____	30
<i>Doç. Dr. Veysel KURT</i>	
<i>Liberal Demokrasilerde Popülizm ve Kutuplaşma Tartışmaları</i> _____	31
<i>Tuğba PUSA</i>	
<i>Dijital Demokrasi ve Siyasal Katılım</i> _____	33
<i>Doç. Dr. Orhan ALBAYRAK</i>	
<i>Dijital Çağda Vatandaşlığın Dönüşümü: Dijital Vatandaşlık</i> _____	35
<i>Doç. Dr. Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL</i>	
<i>Dijital Demokrasi ve Politik Katılım: Gazze'deki İsrail Savaşına Tepki Olarak Amerikan Gençliğinin Rolü</i> _____	36
<i>Renad H. Y. ALMAJDALAWİ</i>	
<i>Demokraside “Halk” Sorunsalı ve Ara Kurumlar</i> _____	38
<i>Prof. Dr. Bengül Güngörmez AKOSMAN</i>	
<i>Türkiye’de Çokkültürlü Yurttaşlık Talepleri Çerçevesinde Temsil Mekanizmasının İşlerliği</i> _____	40
<i>Doç. Dr. Damla MÜRSÜL</i>	
<i>Arş. Gör. Çağlar ÖZDEMİR</i>	
<i>Kimliğin Tikelliği ve Hakların Evrenselliği Gerilimi Ekseninde Çokkültürcülük ve Yurttaşlık</i> _____	42
<i>Doç. Dr. Mehmet ERTAN</i>	
<i>Türk Modernleşmesinde Anlam Arayışı: Sembolik Etkileşim Perspektifi</i> _____	44
<i>Dr. Öğr. Üyesi Didem GEYLANİ</i>	
<i>Müzakereci Demokrasinin Pratik Bir Tezahürü Olarak “Müzakereci Anket” Uygulaması</i> _____	46
<i>Arş. Gör. Uğur ALTUNTAŞ</i>	
<i>Ekolojik Yurttaşlık ve Boyutları</i> _____	48
<i>Arş. Gör. Muhammed KÖSE</i>	

<i>Ulusötesi Vatandaşlık Kavramı ve Avrupa Birliği Vatandaşlığının Geleceği</i>	49
<i>Dilan BULAN</i>	
<i>Aziz Pavlus'un Vatandaş İnşası: Ortak Soy ve Evlat Edinme</i>	51
<i>Arş. Gör. Dr. Turgay OVALI</i>	
<i>Şam'daki Gençler Arasında Sivil Katılım: Demokratikleşme Girişimi Döneminde Otoriter Bir Bağlamda Siyasi Tutum ve Davranışların Evrimi</i>	52
<i>Hüda ALMUALLİM</i>	
<i>Modern Şehir Devletlerinde Yurttaşlık ve Siyasal Katılım</i>	54
<i>Ayşe Nur KAYMAZ</i>	
<i>İsrail'de Siyasal Rejim: Etnokrasi'den Apartheid'e</i>	56
<i>Doç. Dr. Fatma SARIASLAN</i>	
<i>Terörizmin Siyasetçilerin Söylem ve Politikaları Üzerindeki Etkisi: Amerika Örneği</i>	57
<i>Furkan TAŞ</i>	
<i>Aşırıcılığın Demokrasi Kavramına Etkisi: İsrail Örneği</i>	59
<i>Cansu Naz DENİZCİ</i>	
<i>Demokrasi, Siyasi Transferler ve Seçmen Psikolojisi</i>	60
<i>Süleyman BAHÇIVAN</i>	
<i>Türkiye'de 2002 Yılından Günümüze Sağ-Sol Popülizminin Psikolojisi</i>	62
<i>Sabri EFE</i>	
<i>Bir Düşünce Tarzı ve Mizaç Olarak Muhafazakârlığı Yeniden Düşünmek</i>	64
<i>Rüveyda ÇELİK</i>	

Sunuş

İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Polis Akademisi ve İstanbul Üniversitesi iş birliğiyle düzenlenen II. Politik Psikoloji Sempozyumu 24 Ekim 2024 tarihinde İstanbul Medeniyet Üniversitesi merkez kütüphanesinde gerçekleşti. “Demokrasi ve Etkin Yurttaşlık” temasıyla gerçekleştirilen sempozyum akademisyenler, araştırmacılar ve öğrenciler tarafından yoğun ilgi gördü.

Sempozyumda demokratik yönetim biçimlerinin birey ve toplum psikolojisi üzerindeki etkileri, yurttaşlık bilincinin toplumda kökleşmesi için yapılması gerekenler ve demokratikleşme sürecinde siyasi tutumların evrimi gibi pek çok konu, alanında uzman konuşmacılar tarafından ele alındı. Demokrasi ve etkin yurttaşlık kavramlarının farklı boyutlarıyla ele alındığı 13 oturumda toplam 40 sunum yapıldı.

Bu kitap, sempozyumda sunum yapan katılımcıların bildiri özetlerinden oluşmaktadır. Özetler sempozyum programına göre sıralanmıştır. Bildirileriyle sempozyuma katkıda bulunan bütün katılımcılara teşekkür ederiz

II. Politik Psikoloji Sempozyumu Düzenleme Kurulu

Siyasal Kimliklerin Oluşumunda Duyguların Rolünün Artmasının Bir Örneği Olarak Nefret Siyaseti ve Demokrasiye Etkisi

Dr. Öğr. Üyesi Ali KAYA¹

Bu çalışma, son zamanlarda siyasi kimliklerin inşasında duyguların artan rolünü nefret siyasetini ele alarak göstermek ve bu durumun demokratik tartışmaya ve kamusal müzakere alanına etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmada nefret siyasetinin ortaya çıkışını mümkün kılan koşullar ve öne çıkan söylem formları analiz edilecektir. Bu minvalde, bu söylemlerin kendini var eden bağlamdan bağımsız incelenemeyeceği iddia edilecektir. Nefret siyasetinin başlıca söylemsel formları şunlardır: Ötekini şeytanileştirme (kötülük nesnesi haline getirme), eksiksiz ve tam bir kimlik arzusu, sorunların kaynağını aktörlere indirgeme ve geçmişin idealizasyonu. Bu söylem biçimleri yükselen popülist, ırkçı ve İslamofobik akımlar tarafından sıklıkla kullanılmakta ve kitleselleştirilmektedir. Bu akımların yanında, nefret siyasetinin kitleleri mobilize etme gücü görüldükten sonra merkez sağ ve sol siyasetinin de belli kritik momentlerde bu söylemlerden yararlandığı ve radikalleşme eğilimine girdiği çalışmada ayrıca vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siyasi Kimlik, Nefret Siyaseti, Demokrasi

Hate Politics as an Example of the Increasing Role of Emotions in the Formation of Political Identities and Its Impact on Democracy

This study aims to demonstrate the increasing role of emotions in the construction of political identities by analysing the politics of hate and to examine its impact on democratic debate and public deliberation. The conditions that make the emergence of hate politics possible and the prominent discourse forms will be analysed. In this respect, it will be argued that these discourses cannot be analysed independently of the context in which they exist. The main discursive forms of hate politics are as follows: Demonisation of the other (turning the other into an object of evil), the desire for a complete and total identity, reducing the source of problems to actors and idealisation of the past. These forms of discourse are frequently used and massified by rising populist, racist and Islamophobic movements. In addition to these currents, it will also be emphasised in the study that after the power of the politics of hate to mobilise the masses is seen, the centre-right and left-wing politics also benefit from these discourses at certain critical moments and tend to radicalise.

Keywords: Political Identity, Politics of Hate, Democracy

¹ İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, alikaya1@istanbul.edu.tr

Demokrasi Açığı Olarak Ekonomik Hayatta Popülizm

*Prof. Dr. Adem ESEN**

Demokrasi millet iradesine dayanır. Gerçek hayatta bu irade farklı şekillerde kullanılır ve siyasi sistemler de buna göre adlandırılır. Kanunların veya hukukun temeli ahlak ve iktisattır. Bir ülkenin kanun koyucuları bu iki hususu dikkate almak zorundadır. Çünkü rastgele kanun koyan veya sosyal ilişkileri bir takım keyfi kural ve düzene bağlamak isteyen kanun koyucular toplum hayatını altüst etmekten başka bir iş yapmış olmazlar. Aynı şekilde iktisadi ilkelere uyulmadığında da pek çok sorun ortaya çıkar, ülkenin gelişmesi ve vatandaşların refah ve mutluluğu sağlanamaz. İnsan haklarının korunması, sosyal devletin gereklerinin yerine getirilmesi ile popülizm arasındaki ince çizginin iyi belirlenmesinde siyasi kurumların geliştirilmesi, ahlakın korunması ve siyasi kültürün oluşturulması önem taşımaktadır. Son yıllarda ülkemizde halkın devletten beklentileri daha da artmıştır. Bu beklentiler oy verme davranışına da yansımaktadır. Siyasi ve idari kurumların gelişmemesi, iktisadi sıkıntılar ve siyasette birkaç dönem iktidarda kalmanın getirdiği yıpranmışlık gibi nedenlerle siyasi iktidarlar, uzun süre iktidara gelemeyen muhalefetin popülist vaatlerine uymak zorunda kalmaktadır. Bunlardan birisi geçtiğimiz yıllarda kabul edilen erken emeklilik yasasıdır. Aslında bu düzenleme, yirmi yıl öncesine kadar gider. Dönemin ANAP iktidarının iki dönem iktidarda olmanın verdiği yıpranmışlığı ve iç-dış siyasi olaylar sonucunda halkın “kurtarıcı” beklemesine karşılık 1980 öncesi dahil “altı defa iktidardan giden yedi defa gelen” Süleyman Demirel’in muhalefetteki vaadini “hükümet ne verirse beş fazlası benden” sözüyle özetlemiş, hatta “Benim vatandaşım mezarda mı emekli olacak!” deyişiyle erken emeklilik kapısını açmıştır. Son düzenleme ile de Cumhur ittifakının karşı olduğunu açıkça ilan ettiği erken emekliliği, ana muhalefetin dile getirmesiyle karşıt görüşler organize olamamış ve kanunlaştırılmıştır. Oysa aynı tarihlerde Fransa emeklilik yaşını artırmak için kanun çıkarmış, bazı kesimlerin şiddetli karşı çıkmalarına rağmen geri adım atmamıştır. Acaba Türkiye, Fransa’dan sosyal güvenlik dengeleri bakımından daha olumlu mudur? Seçim dönemlerinde daha fazla rastlanan bir başka popülizm kaçak yapılaşmaya, imar rantlarına, imar aflarına imkan sağlanmasıdır. Bunlar depremde, yapı kaynaklı can kayıpları ve zararları artırmaktadır. Ayrıca Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin getirdiği belirsizlikler nedeniyle ana muhalefetin kamu kesimine daha fazla sayıda öğretmen ataması, emeklilik haklarının ve emeklilerin sayılarının artırılması gibi amaçlarla büyük mitingler yapılması da örneklerdir. Ele aldığımız konu, iktisadi kararlardaki popülizme sebep olan siyasal, kurumsal ve kültürel faktörlerdir. Pratik ihtiyaçlar değerlendirildiğinde siyasal sistem dengeleyecek mekanizmaların oluşması gerekir. Bunun için ikinci meclis yani senato önerilebilir. Ayrıca düzenleyici ve denetleyici kurulların geliştirilmesi ve anayasal tabana kavuşturulması söylenebilir. Demokrasinin ve hukukun iktisat ve ahlak ilkeleri ile şekillendirilmesi ve desteklenmesinin önemi de açıktır.

Anahtar Kelimeler: Popülizm, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, İktisat, Ahlak, Erken Emeklilik, İmar Afları

* İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, adem.esen@istanbul.edu.tr, Orcid: 0000-0001-9720-6096

Populism in Economic Life as a Deficit of Democracy

Democracy is based on the will of the nation. In real life, this will is exercised in different ways and political systems are named accordingly. The basis of laws or law is morality and economics. The law-makers of a country must take these two aspects into account. Because legislators who make laws at random or who want to bind social relations to a set of arbitrary rules and order will do nothing but disrupt social life. Likewise, when economic principles are not followed, many problems arise, the development of the country and the welfare and happiness of the citizens cannot be ensured. The development of political institutions, the protection of morality and the creation of a political culture are important in determining the fine line between the protection of human rights, the fulfilment of the requirements of the social state and populism. In recent years, people's expectations from the state have increased in our country. These expectations are also reflected in voting behaviour. Due to reasons such as the lack of development of political and administrative institutions, economic difficulties and the wear and tear of being in power for several terms, political governments are forced to comply with the populist promises of the opposition, which cannot come to power for a long time. One of these is the early retirement law adopted in recent years. In fact, this arrangement goes back to twenty years ago. As a result of the wear and tear of being in power for two terms of the ANAP government of the period and the domestic and foreign political events, Süleyman Demirel, who 'went out of power six times and came back seven times' including before 1980, summarised his promise in the opposition with the words 'whatever the government gives, five more than me', and even opened the door to early retirement with the statement 'Will my citizen retire in the grave!'. With the last regulation, with the main opposition voicing the early retirement, which the People's Alliance openly declared that it was against, the opposing views could not be organised and it was enacted into law. However, at the same time, France enacted a law to increase the retirement age and did not take a step back despite the strong opposition of some segments. Is Turkey more favourable than France in terms of social security balances? Another populism, which is more common during election periods, is the enabling of illegal construction, zoning rents and zoning amnesties. These increase the loss of life and damages caused by earthquakes and structures. In addition, due to the uncertainties brought by the presidential government system, the main opposition organises large rallies for the appointment of more teachers to the public sector, increasing retirement rights and the number of pensioners. The issue we are addressing is the political, institutional and cultural factors that cause populism in economic decisions. When practical needs are evaluated, mechanisms to stabilise the political system should be established. For this purpose, a second parliament, i.e. a senate, can be proposed. In addition, regulatory and supervisory boards should be developed and given a constitutional basis. The importance of shaping and supporting democracy and law with the principles of economics and morality is also clear.

Keywords: Populism, Presidential Government System, Economics, Morality, Early Retirement, Zoning Amnesties

Mutluluk ve Siyasi İlgi Arasındaki İlişki Üzerine Ampirik Bir Analiz

*Dr. Öğr. Üyesi İbrahim KURAN**

*İrem SAYIL***

Tarih boyunca çok sayıda düşünür, bilim insanı ve akademisyen, insanları neyin mutlu ve mutsuz ettiği ya da nasıl mutlu olunabileceği konusunda fikir yürütmüştür. Mutluluk çalışmaları alanının günümüzdeki en önemli temsilcilerinden biri olan sosyolog Veenhoven'a göre, mutluluk, genel olarak, bir kişinin yaşamından genel olarak memnuniyet duyması ve kendi yaşamını olumlu algılamasıdır. Daha spesifik olarak, mutluluğun, bir yandan toplumsal-ekonomik kısıtlarla şekillenen, diğer yandan bireysel-psikolojik dinamiklerle sürekli değişen öznel bir refah seviyesini işaret ettiği söylenebilir. Mevcut literatüre göre, bireysel mutluluk genellikle sağlık durumu, dindarlık, istihdam, gelir ve medeni durum değişkenleriyle ilişkilendirilmektedir. Bunun yanında, güncel politik ekonomi literatüründe, mikro düzeyde siyasi katılımın ve siyasi ideolojilerin, makro düzeyde ise siyasi rejimlerin ve refah sistemlerinin mutluluk ve memnuniyet üzerindeki etkisini inceleyen çok sayıda çalışma bulunmaktadır. Ancak bireylerin siyasete ve siyasi gelişmelere olan ilgilerinin mutluluklarını nasıl ve ne ölçüde etkilediğini gösteren az sayıda çalışma mevcuttur. Literatürdeki bu boşluğu doldurmayı hedefleyen elinizdeki çalışmada, Avrupa ülkelerinde bireysel mutluluk ile siyasi ilgi arasındaki ilişki tartışılacaktır. Araştırma kapsamında, Avrupa Toplumsal Anketi'nin (European Social Survey-ESS) 11. Turu (2023/2024) veri seti kullanılarak, güncel siyasete ilgi ve siyasi haber takibinin (ya da siyasi haberlere maruz kalmanın) bireylerin mutluluğunu nasıl etkilediği istatistiksel modelleme ile analiz edilecektir. ESS anketinde bu konuyla ilgili iki soru bulunmaktadır: Birincisi, bireylere siyasetle ne kadar ilgili oldukları sorulmuş (1-10 skalasında cevaplanmış), ikincisi ise bireylerin güncel siyasi haberleri günde kaç dakika izledikleri/okudukları/dinledikleri öğrenilmiştir. Bu iki soru, modellemede açıklayıcı bağımsız değişkenler olarak kullanılmıştır. Bunun yanında, yaş, cinsiyet, eğitim, gelir ve dindarlık değişkenleri modellerimizde kontrol değişkenleri olarak yer almıştır. Yapılan istatistiksel tahminlere göre, bireylerin siyasete olan ilgilerinin ve siyasi haberlere maruz kalmalarının mutluluklarını anlamlı düzeyde azalttığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Siyaset, Siyasi İlgi, Siyasi Haber, Mutluluk

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, İktisat, ibrahimkuran@gmail.com, Orcid: 0000-0002-4739-2828

** İstanbul Bilgi Üniversitesi, irem.sayil@bilgi.edu.net, Orcid: 0009-0001-0787-7177

An Empirical Analysis on the Relationship between Happiness and Political Interest

Many thinkers, scientists and academics have reflected upon what makes people happy and unhappy, or how to be happy throughout history. According to Veenhoven, a leading sociologist in the field of happiness studies, happiness can be defined as a person's overall satisfaction with his/her life and a positive perception of his/her own life. To be more specific, happiness refers to a subjective level of well-being that is shaped by socio-economic constraints, on the one hand, and changing individual-psychological dynamics, on the other hand. According to the existing literature, individual happiness is generally associated with health status, religiosity, employment, income and marital status. Besides, in the current political economy literature, there are numerous studies analyzing the influence of political participation and political ideologies at the micro level, and political regimes and welfare systems at the macro level on happiness and satisfaction. However, there are few studies on how and to what extent individuals' interest in politics and political affairs affects their happiness. To fill this gap in the literature, this study focuses on the relationship between individual happiness and political interest in European countries. Using the dataset of Round 11 (2023/2024) of the European Social Survey (ESS), this study analyzes how interest in current politics and political news (or being exposed to current political affairs/news) affects individuals' happiness through statistical modeling. The ESS survey includes two relevant questions: First, individuals were asked how interested they are in politics (on a scale of 1-10), and second, how many minutes per day they watch/read/listen to current political news. These two questions are used as explanatory independent variables in the models. In addition, age, gender, education, income and religiosity variables are included as control variables. The estimation results show that individuals' interest in politics as well as their exposure to political news significantly decrease their level of happiness.

Keywords: Politics, Political Interest, Political News, Happiness

Demokrasi ve Hukukun Enflasyon Üzerindeki Etkisi: Avrupa Birliği'nden Kanıtlar

*Arş. Gör. Baran YELEK**

Bu çalışmada, demokrasi ve hukuk göstergelerinin (kurumsal kalite) enflasyonun açıklayıcılarından biri olup olmadığı, Avrupa Birliği ülkeleri için 1975-2023 yıllarını kapsayan panel veri seti kullanılarak analiz edilmiştir. Bu çalışma, enflasyonun açıklayıcılarını ekonomik etkenlerden ziyade demokrasi ve hukuk gibi ülkelerin kurumsal kalitesine yönelik bilgi veren kurumsal değişkenler açısından ele almaktadır. Çünkü zayıf kurumların, belirttiğimiz kanallar vasıtasıyla fiyat istikrarını etkileyebileceğini düşünüyoruz. Ayrıca son dönemde dünya ortalamasından daha katı bir enflasyon yaşayan Avrupa Birliği'ni çalışarak, birlikteki ülkelerin benzer ekonomik çevrede bulunma ve benzer ekonomi politikaları kullanmalarına rağmen, farklı enflasyon oranlarıyla karşı karşıya kalmalarında, iktisadi gerekçeler dışında bir açıklama getirmeye çalışıyoruz. Kurumlar ve enflasyon arasında retorik bir bağ kuruyoruz ancak araştırmayı nedensel bir bağlama oturtmuyoruz; bu bağlamı gelecekteki araştırmalarımız için potansiyel bir alan olarak bırakıyoruz. Ampirik olarak, demokrasi ve hukuk göstergelerinin etkisini tahmin etmek için temel model olarak panel sabit etkiler modelini kullanıyoruz ve birçok farklı senaryoyu raporluyoruz. İlgili bölümde bu ampirik strateji hakkında senaryoları ve sınırlılıkları açıklıyoruz. Ampirik sonuçlar, demokrasi ve hukuk göstergelerinin güçlü şekilde fiyat istikrarı (enflasyon) üzerinde olumlu etki yaptığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Hukuk, Kurumlar, Enflasyon, Fiyat İstikrarı, AB

The Effect of Democracy and Law on Inflation: The Evidence from EU

In this study, we analyse whether democracy and the rule of law indicators (institutional quality) serve as determinants of inflation using a panel data set covering the years 1975-2023 for European Union countries. This research approaches the determinants of inflation not from economic factors but institutional variables that provide insight into the institutional quality of countries, such as democracy and the rule of law. We believe that weak institutions may affect price stability through the channels mentioned. Furthermore, by focusing on the European Union, which has experienced stricter inflation compared to the global average in recent years, we aim to offer an explanation beyond economic reasons for the differing inflation rates among EU countries, despite their shared economic environment and use of similar economic policies. We establish a rhetorical link between institutions and inflation but refrain from framing the study in a causal context, leaving this as a potential area for future research. Empirically, we employ the panel fixed effects model as the baseline method to estimate the impact of democracy and the rule of law indicators (institutional quality) and report various scenarios. In the relevant section, we explain the empirical strategy, including the scenarios and limitations. The empirical findings indicate that democracy and the rule of law indicators significantly positive affect on price stability (inflation).

Keywords: Democracy, Law, Institutions, Inflation, Price Stability, EU Countries

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İktisat Bölümü, İstanbul.

Araştırma Görevlisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İktisat Bölümü, baran.yeler@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0009-0004-7746-4409

Bireysel Başvuru ve Etkin Vatandaşlık

*Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Erdal OKUTAN**

Aktif vatandaşlık çok genel olarak siyaseti anlama ve siyasetle ilgilenme yani siyasetin performatif bir süreç haline gelmesiyle ilgilidir. Bu tür bir aktif vatandaşlık, halkın kendi kendini yönetmesi, demokratik kurumların oluşturulması ve yeniden şekillendirilmesi ve demokratik meşruiyetin ölçülmesi için bir temel oluşturur. Ancak aktif vatandaşlık bireyin temel demokratik hak ve görev alanını organik bir siyasi çerçeve içinde tanımlamayı da gerektirmektedir. Vatandaşların siyasi kavramların yeniden şekillendirilmesi ve siyasi kuralların yeniden yazılması sürecinin aktif katılımcıları olarak kabul edilen kökleşmiş bir demokrasi içerisinde, kapsayıcı bir vatandaşlık modeli ortaya çıkacaktır. Bireyler aktif vatandaşlıkla kuralları değiştirmede yani demokratik yönetimde aktif bir rol alabilirler.

Burada önemli bir husus aktif vatandaşlığın gerekli katılım araçlarının vatandaşlara sunulmasıdır. Ülkemizde TBMM Dilekçe Komisyonu, Kamu Denetçiliği Kurumu gibi bazı katılım araçlarının etkinliği, kararlarının bağlayıcı olmaması sebebiyle aktif vatandaşlığın yukarıda sayılan ilkeleri bağlamında yetersiz kalmaktadır.

Anayasamıza 2010 Anayasa Değişikliğiyle giren ve 2012 yılında uygulamaya konulan bireysel başvuru hakkı, sadece bireysel hakların korunmasında değil aynı zamanda aktif vatandaşlığın kuralları değiştirme ve karar alımında aktif bir rol alma konusundaki ilkelerine de destek vermektedir.

Yasamanın ısrarla yeni bir yasama faaliyeti yaparak dokunmak istemediği alanlarda bireyler uzun ve çetrefilli bir yol olsa dahi bireysel başvuru aracını kullanarak, önce bireysel durumlar için daha sonra da bazı tekil örneklerde tüm siyasal alan için kuralların değişmesinde aktif rol almaktadırlar.

Bu çalışma kuralları değiştirme ve demokratik yönetimde aktif bir rol alma bağlamında aktif vatandaşlık için bireysel başvurunun nasıl bir araç olabileceğini tartışmaktadır. Bunu yaparken çalışma bireysel başvurunun aktif vatandaşlık için başarılı ve başarısız olduğu bazı bireysel başvuru davalarının içerik analizini yapacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bireysel Başvuru, Katılım, Haklar ve Özgürlükler, Anayasa

Individual Application and Active Citizenship

Active citizenship is very broadly about understanding and engaging with politics, that is, politics becoming a performative process. This kind of active citizenship provides a basis for self-governance, the creation and reshaping of democratic institutions and the measurement of democratic legitimacy. However, active citizenship also requires defining the basic democratic rights and duties of the individual within an organic political framework. An inclusive model of citizenship will emerge in an entrenched democracy where citizens are recognized as active participants in the process of reshaping political concepts and rewriting political rules. Through active citizenship, individuals can take an active role in changing the rules, that is, in democratic governance.

An important issue here is to provide citizens with the necessary participation tools for active citizenship. In Türkiye, the effectiveness of some participation tools such as the TBMM Petition Commission and the Ombudsman's Office is insufficient due to the non-binding nature of their decisions in the context of the above-mentioned principles of active citizenship.

The right to individual application, which was introduced to our Constitution with the 2010 Constitutional Amendment and put into practice in 2012, supports not only the protection of individual rights but also the principles of active citizenship in changing the rules and taking an active role in decision-making.

In areas that the legislature insistently does not want to touch through new legislative activity, individuals use the individual application tool, even if it is a long and arduous path, to take an active role in changing the rules, first for individual cases and then, in some individual cases, for the entire political sphere.

This paper discusses how the individual application can be a tool for active citizenship in the context of changing the rules and taking an active role in democratic governance. In doing so, the paper will conduct a content analysis of some individual application cases where the individual application has succeeded and failed as a tool for active citizenship.

Keywords: Individual Application, Participation, Rights and Freedoms, Constitutional Court

Demokratik Kültürün Yerleşik Hale Gelmesinde Anayasanın Rolü

*Öğr. Gör. Dr. Özer ASLAN**

Demokrasi, en sade haliyle halkın karar alma sürecine katılmasıdır. Demokrasinin olmazsa olmaz koşulları arasında temel hak ve hürriyetlerin mevcudiyeti yer almaktadır. Dahası, bu koşulların güvence altına alınması gerekmektedir. Bu anlamda Anayasa büyük önem arz etmektedir. Zira Anayasa devletin temel organlarının kuruluşu, işleyişi ve görevlerini düzenlemekle beraber temel hak ve hürriyetleri güvence altına alan en üst hukuk normudur. Bu normun optimal düzeyde kullanılması demokratik kültürün yerleşik hale gelmesinde önemli bir rol üstlenme kapasitesine sahiptir. Diğer taraftan anayasalar temel hak ve hürriyetleri güvence altına almanın yanında bazı sınırlayıcı hükümler de barındırabilir. Temel hak ve hürriyetler ile ilgili bu sınırlayıcı hükümlerin müphem olması doğru bir yaklaşım değildir. Zira bu yaklaşım, demokrasinin olmazsa olmaz koşulları arasında yer alan temel hak ve hürriyetlerin etkinliğini yitirmesine sebep olabilmektedir. Söz konusu bu durum, demokratik bir kültürün yerleşik hale gelmesini negatif yönde etkileyebilir. Dolayısıyla, temel hak ve hürriyetler güvence altına alınarak demokratik kültürün yerleşik hale gelmesi gayesi hasıl olmuşsa, sınırlama nedenlerinin belirgin hale getirilmesi ve bu sınırlama nedenlerinin kötüye kullanılmasının engellenmesi gerekmektedir. Aksi halde, temel hak ve hürriyetlere ilişkin düzenlemeler şeklen var olmakla beraber, esasen özgürlüklerin gelişimine katkı sunmayacaktır. Bu durum demokratik bir kültürün oluşması ve yerleşik hale gelmesinden ziyade, bu kültürün gelişimine engel teşkil edebilir. Bu nedenle, temel hak ve hürriyetlerin çağın gereklerine uygun bir şekilde düzenlenerek demokrasinin gelişimi ve yerleşik bir kültür haline gelmesinde katkı sunar duruma getirilmesi gerekmektedir. Nihai olarak, demokratik kültürün yerleşik hale getirilmesi, birçok toplumsal sorunun ortadan kalkması veya minimize edilmesine katkı sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Temel Hak ve Hürriyetler, Anayasa

* Polis Akademisi Başkanlığı, aslan.ozer@hotmail.com

The Role of the Constitution in Establishing a Democratic Culture

Democracy, in its simplest form, is the participation of the people in the decision-making process. The existence of fundamental rights and freedoms is among the indispensable conditions of democracy. Moreover, these conditions must be secured. In this sense, the Constitution is of great importance. Because the Constitution is the highest legal norm that regulates the establishment, functioning and duties of the basic organs of the state and guarantees fundamental rights and freedoms. The optimal use of this norm has the capacity to play an important role in establishing a democratic culture. On the other hand, constitutions may contain some restrictive provisions in addition to securing fundamental rights and freedoms. It is not a correct approach for these restrictive provisions regarding fundamental rights and freedoms to be vague. Because this approach may cause the fundamental rights and freedoms, which are among the indispensable conditions of democracy, to lose their effectiveness. This situation may negatively affect the establishment of a democratic culture. Therefore, if the aim of securing fundamental rights and freedoms and establishing a democratic culture has been achieved, the reasons for the restrictions must be made clear and the abuse of these reasons for restrictions must be prevented. Otherwise, the regulations regarding fundamental rights and freedoms, although they exist in form, will not contribute to the development of freedoms in essence. This situation may constitute an obstacle to the development of a democratic culture rather than to its formation and establishment. Therefore, fundamental rights and freedoms must be arranged in accordance with the requirements of the age and made to contribute to the development of democracy and its establishment as a culture. Ultimately, establishing a democratic culture will contribute to the elimination or minimization of many social problems.

Keywords: Democracy, Fundamental Rights and Freedoms, Constitution

İnsan Hakları Evrenselliği ve Kültürel Rölativizm

*Arş. Gör. Selahaddin KOÇ**

İnsan haklarının evrenselliği, dünyanın her yerinde, tüm insanlar için her zaman geçerli olan haklar anlamına gelir. İnsan haklarının kaynağı olarak insan doğasının onurlu bir yaşam için gerekli gereksinimlere dayandığı kabul edilirken; bu noktada, kültürel rölativizm ve evrensel insan hakları anlayışı arasında çatışma noktaları oluşur. Bu gereksinimlerin her çağda ve her insan için geçerli olup olmadığı, modern Batı kültürünün ve kapitalizmin etkisi altında gelişip diğer toplumlara tüm insanların uymak zorunda olduğu evrensel haklar olarak benimsetilmeye çalışıldığı fikri, kültürel rölativizmi savunan düşünürler tarafından serdedilmektedir. Keza insan haklarının sürekli genişlemesi ve yeni hak kuşaklarının ortaya çıkması üzerine, insan doğasının değişip değişmediği yahut insan doğasının henüz keşfedilmemiş yönlerinin olup olmadığına ilişkin sorularla evrensellik düşüncesi sorgulanmaktadır. Özetle, bir toplumun kendi içinde değişen şartlarına göre gelişen ve genişleyen insan haklarının evrensel bir nitelik taşıyamayacağı düşüncesi, kültürel rölativizmle evrensel insan hakları anlayışının temel çatışma noktalarındandır.

Evrensel insan hakları anlayışına getirilen eleştirilerin karşısında ise kültürel rölativizmin sınırlarının nasıl belirleneceği önemli bir sorun olarak görünmektedir. Nitekim insanoğlunun tarihsel süreçte elde ettiği kazanımların zarar görme tehlikesi de bu sınırlar ile doğrudan alakalıdır. İki teoriyi bağdaştırma düşüncesi makul bir yaklaşım olsa da hangi hakların evrensel kabul edileceği ve bu belirlemeyi kimin yapacağı farklı bir tartışma doğuracaktır.

Çalışmamızda evrensellik ve kültürel rölativizm çatışması, iki yaklaşımın temel teorileri ışığında objektif olarak ele alınmaya çalışılacak ve kültürel farklılıkların evrensel insan hakları anlayışında nasıl bir yere oturduğu ve yukarıda vurguladığımız sorunlar anlaşılmasına çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnsan Hakları, İnsan Onuru, Evrensellik, Kültürel Rölativizm

Universality of Human Rights and Cultural Relativism

The universality of human rights asserts that these rights apply to all individuals, everywhere and at all times. This view is based on the premise that human rights arise from the inherent requirements of human nature for a dignified life. However, this perspective often clashes with cultural relativism, which argues that the concept of human rights is influenced by modern Western culture and capitalism. Proponents of cultural relativism claim that the idea of universal rights, which should be upheld by all societies, may overlook the different cultural contexts in which these rights are situated.

Furthermore, the concept of universality is complicated by the ongoing evolution of human rights and the emergence of new rights, raising the question of whether human nature itself has changed or whether aspects of it remain undiscovered. This dynamic suggests that rights that adapt to societal changes may lack a truly universal character, highlighting the conflict between cultural relativism and universal human rights.

Determining the limits of cultural relativism is crucial, as excessive relativism could undermine historical human achievements. While reconciling these two theories appears to be a viable approach, it raises debates about which rights should be considered universal and who has the authority to make such determinations. This study will objectively analyse the tensions between universality and cultural relativism, exploring the role of cultural differences in the understanding of universal human rights and the challenges they pose.

Keywords: Human Rights, Human Dignity, Universality, Cultural Relativism

**Liberalizm, Benlik ve Ruh: Gelişimsel Bir Politik Ontoloji ve Geç Demokrasinin
Eudaimonik Psikolojisi**

*Prof. Dr. Mariusz TUROWSKI**

Bu bildiri, çağdaş sosyal-politik felsefede (düşüncede) insani gelişim (kendini gerçekleştirme, refah, mutluluk, yaşam kalitesi vb.) kavramının radikal bir eleştirisinin/meşrulaştırılmasının yeniden değerlendirilmesinin yanı sıra, bu konudaki tartışmalara kısa bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. İlk olarak, bu tartışmaların ontolojik ve metodolojik basamaklarını ve sonuçta ortaya çıkan çürütmeleri sunacaktır. İkinci olarak, gelişimsel (sahiplenici olmayan) politik ontolojinin sunduğu perspektif üzerine gözlem ve düşünceler serimlenecektir. Burada politik, pozitif-eudaimonik psikoloji, uzun cumhuriyetçi/pozitif özgürlükçü liberalizm geleneğinin tavsiyeleri doğrultusunda, politik ontolojinin hem bir yinelemesi hem de kurucu bir bileşeni olarak anlaşılmaktadır. Soy çizgisi şu şekilde yorumlanmıştır: Alexis de Tocqueville [ya da de Montesquieu ya da Adam Smith] => John Stuart Mill => T.H. Green => R.H. Tawney => C.B. Macpherson => Carole Pateman => Robert Talisse (“epistemik demokrasi” yaklaşımı/modeli). Bu çalışmanın en büyük kısmı ise (birinci ve ikinci bölümlerine yayılmış olarak) John Dewey ve Walter Lippmann arasındaki geç demokrasi, topluluk, hayali kamu, teknokrasi ve neo-liberalizmde siyasi ruhun/benliğin durumu üzerine tartışmanın yeniden inşasına odaklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Politik Ontoloji, Liberalizm, Cumhuriyetçilik, Dewey, Lippmann

* Wrocław Üniversitesi Felsefe Bölümü, mariusz.turowski@uwr.edu.pl, Orcid: 0000-0002-3285-0515.

Liberalism, The Self and The Soul: Towards A Developmental Political Ontology and Eudaimonic Psychology of Late Democracy

The paper offers a brief contribution to the discussions on, along with a reconsideration of a radical criticism/delegitimization of the concept of human development (self-realization, welfare, happiness, quality of life etc.) in contemporary social-political philosophy (thought). It will firstly, present ontological and methodological cascades of those debates and the resulting refutations (post-foundationalism, anti-idealism/anti-normativism/anti-moralism/realism of “the political”, the post-analytical turn and the end of progressivism/left-centrism on the one hand, and theories of de-/post-/anti-colonialism/coloniality/post-Eurocentrism and the notions of environmental/climatic/anthropocentric/anthropocenic crises/policrises/metacrises on the other hand). The second part of the paper is devoted to observations and reflections on the prospects of developmental (non-possessive) political ontology. Political, positive-eudaimonic psychology is understood here as both an iteration and a constitutive component of political ontology, following the recommendations of the long and important tradition of republican liberalism/positive freedom liberalism (construed along the genealogical line: Alexis de Tocqueville [or de Montesquieu, or Adam Smith]; John Stuart Mill; T.H. Green; R.H. Tawney; C.B. Macpherson; Carole Pateman; Robert Talisse (and the “epistemic democracy” approach/model). The largest portion of the paper (spread between its first and second parts) will be focused on the reconstruction of the debate between John Dewey and Walter Lippmann on the condition of the political soul/self in the late democracy, community, the phantom public, technocracy and neo-liberalism.

Keywords: Political Ontology, Liberalism, Republicanism, Dewey, Lippmann

“Amerika’da Demokrasi” ve Yurttaşın Politik Psikolojisi

Prof. Dr. Funda GÜNŞOY TUROWSKI*

“On dokuzuncu yüzyılın en büyük politik düşünürü” Alexis de Tocqueville’in ünlü iki ciltlik eseri *Amerika’da Demokrasi (De la Démocratie en Amérique)* yalnızca demokrasi, yasalar ve sivil toplum arasındaki ilişkiye, koşullarda fırsat eşitliğinin sivil toplum ve politik kurumlar üstündeki etkisine ya da demokrasinin *çoğunluğun tiranlığına* dönüşme tehlikesine dair kapsamlı bir analiz sunmakla kalmaz; aynı zamanda demokratik bir toplumda yurttaşlık pratiğine, yurttaşlık erdemine ve yurttaş psikolojisine dair önemli öngörüler sağlar. Bu çerçevede bu bildiri *Amerika’da Demokrasi*’de Tocqueville’ci bir “yurttaşlık” modeli bulunduğu öncülünden hareketle demokratik ruhlu “yurttaş”ın asli özelliklerini tartışmaya açmayı planlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Yurttaşlık, Erdem

“Democracy in America” and the Political Psychology of the Citizen

"The greatest political thinker of the nineteenth century" Alexis de Tocqueville's famous two-volume work *Democracy in America (De la Démocratie en Amérique)* not only provides a comprehensive analysis of the relationship between democracy, laws and civil society, the impact of equal opportunity on civil society and political institutions, or the danger of democracy turning into the tyranny of the majority; it also provides important insights into the practice of citizenship, civic virtue and civic psychology in a democratic society. In this framework, this paper aims to discuss the essential characteristics of the democratic-spirited ‘citizen’ based on the premise that there is a Tocquevillian model of ‘citizenship’ in *Democracy in America*.

Keywords: Democracy, Citizenship, Virtue

* Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü, fundagk@uludag.edu.tr, Orcid: 0000-0001-8764-8368.

Mağlubiyet Psikolojisi

*Dr. Öğr. Üyesi Kevser Hülya YURDAKUL**

Mağlubiyet psikolojisi üzerine Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yapılan farklı çalışmalar mağlubiyet psikolojisinin depresyon, anksiyete, hayal kırıklığı gibi birçok negatif duyguyu tetiklediğini ortaya koymaktadır. En çarpıcı sonuçlardan birinin ise mağlubiyet psikolojisinin ölüm oranları üzerindeki etkisi hakkında olduğu görülüyor. Öyle ki seçimden sonraki ilk bir senede yapılan çalışmalara göre mağlup olan başkan adayını destekleyen seçmen kitlesinin ölüm oranlarında daha fazla artış görülmüştür. Proje, 2023 seçimlerinden sonra Türkiye'deki seçmen psikolojisini araştırmayı, temel olarak seçmen gruplarının galip ya da mağlup olarak hissetmesi üzerindeki etkenleri saptamayı ve mağlubiyet psikolojisi ile mücadele eden seçmen ya da siyasetçiler için çözüm önerileri üreterek hem toplum sağlığını, hep siyasal katılımı hem de demokratik düzenin meşruiyetine olan inancı korumaya yönelik stratejiler geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bunun için önce genel bir literatür taraması ile kavramsal çerçeve çizilecek, daha sonra adayların tweetleri manuel olarak kodlanarak temalarına ayrılacak ve LIWC programı ile analiz edilecektir. Seçmen duygu analizi yapabilmek için önce geniş çaplı bir anket çalışması yapılacak ve gerekli görülen seçmen ve siyasetçilerle odak grup görüşmeleri ve mülakatlar gerçekleştirilecektir. Siyaset psikolojisi alanında yapılan öncü çalışmalardan biri olacak olan projenin, YÖK'ün öncelikli alanı olarak Medeniyet Üniversitesi'nde bulunan ilgili doktora bölümü hocalarının yönlendirmeleri çerçevesinde yürütülmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mağlubiyet Psikolojisi, Seçmen, Galibiyet

* İstanbul Medipol Üniversitesi İletişim Fakültesi, akevserhulya@gmail.com, Orcid: 0000-0002-6278-8396.

Psychology of Defeat

Different studies on the psychology of defeat conducted in various European countries reveal that the psychology of defeat triggers many negative emotions such as depression, anxiety and disappointment. One of the most striking results seems to be about the effect of defeat psychology on death rates. So much so that, according to studies conducted in the first year after the election, there was a greater increase in the death rates of the voters who supported the defeated presidential candidate. The project aims to investigate the voter psychology in Turkey after the 2023 elections, to determine the factors that affect voter groups feeling victorious or defeated, and to produce solution suggestions for voters or politicians struggling with the psychology of defeat, thus improving both public health, political participation and democratic order. It aims to develop strategies to preserve belief in its legitimacy. To do this, first a conceptual framework will be drawn with a general literature review, then the candidates' tweets will be coded manually, separated into themes, and analyzed with the LIWC program. In order to conduct voter sentiment analysis, a large-scale survey will first be conducted and focus group discussions and interviews will be held with voters and politicians when deemed necessary. The project, which will be one of the pioneering studies in the field of political psychology, is planned to be carried out within the framework of the guidance of the relevant doctoral department professors at Medeniyet University, as a priority area of YÖK.

Keywords: Psychology of Defeat, Voter, Winner

Suçun Sosyo-psikolojik Olarak Önlenebilirliği: Suç Olgusunun Bireysel ve Sosyo-Psikolojik Travmalarla ve Travmaların Oluşturduğu Duygu Geçişleriyle Olan İlişkisi Üzerine Bir İnceleme

*Öğr. Görevlisi Dr. Zübeyr ŞAKAR**

Suç ve suçun işlenmesi, hukuki, adli, bireysel ve sosyolojik olmanın yanı sıra psikolojiktir. Dolayısıyla suç ve suçun psikolojisi birden fazla disiplinin ilgi alanına giren ve disiplinlerarası çalışılması gereken sosyal psikolojik bir olgudur. Suçun bireyle ve toplumla olan ilişkisi, onun ontolojisinden (varoluşundan) kaynaklanmaktadır. Çünkü suç olarak tanımlanan adli ve sosyal olgu, doğrudan bireyle ve bireyin içinde yaşamış olduğu yapıyla yani toplumla ilişkilidir. Sosyolojik ve sosyal bir varlık olan bireyin suça olan teşebbüsünde bazı sosyal psikolojik etmenlerin ve suça meyilleşmesinde sebep olan psikolojik faktörlerin neler olduğu ve nasıl işlediği üstüne düşülmesi gereken bir gerçekliktir. Suçun işlenmesinde ya da teşebbüsünde bireysel faktörlerin yanı sıra toplumsal, yapısal ve sosyolojik psikolojiye ilişkin etmenlerden de bahsetmek mümkündür. Suç psikolojisinde sosyal olarak ötekileştirme, ayrımcılık, aşağılanma, istismar ve ırkçılık gibi sosyal psikoloji açısından travmatik olarak tanımlanabilecek olayların suç ile doğrudan bağlantılı olabileceğine dair literatürde çeşitli çalışmalar mevcuttur. Dolayısıyla suç meselesinin bireysel, hukuki ve adli olması kadar sosyolojik ve sosyal psikolojik yönü vardır. İlgili sosyo-psikolojik yön, suçun oluşum nedenini açıklar ve arka planını ortaya koyar. Kısacası psikolojik ve sosyo-psikolojik kavramlar olarak ifade edilen korku, kaygı, güvenlik kaygısı, onur ve gurur başta olmak üzere doğuştan ya da sonradan kazanılan bireysel psikolojinin ya da sosyal psikolojinin ilgi alanına giren duyguların travmatize olması halinde suça yatkınlığın ve suça eğilimin artabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Suç Psikolojisi, Duygular, Duygusal Sermaye, Ontolojik Güvenlik, Sosyal Psikoloji

Socio-Psychological Preventability of Crime: a Study into the Relationship of Crime Phenomenon with Individual and Socio-Psychological Traumas and Emotional Transitions Caused by Traumas

Crime and its commission are psychological just as judicial, individual, and sociological. Therefore, crime and the psychology of crime are social psychological phenomena that are of interest to more than one discipline and should be studied interdisciplinary. The relationship of crime with the individual and society stems from its ontology. Because the judicial and social phenomenon defined as crime is directly related to the individual and society in which the individual lives. It is necessary to examine some of the social and social factors that cause an individual, who is a sociological and social being, to commit a crime and how they work. In addition to individual agents, it is also possible to talk about social, structural and sociological psychological factors in the attempt of a crime. In the literature available various studies show that events that are definable as traumatic in terms of social psychology, such as social marginalization, discrimination, humiliation, abuse and racism concerning crime. In this context, the concept of crime has sociological and social-psychological aspects just as individual, legal and judicial aspects. The socio-psychological aspect explains the reason for the crime and reveals its background. In short, it is sayable that if the emotions that are within the scope of individual psychology or social psychology, which are innate or acquired, especially fear, anxiety, security concern, honor and pride, which are expressible as psychological and socio-psychological concepts, are traumatized, the tendency to commit a crime may increase.

Keywords: Criminal Psychology, Emotions, Emotional Capital, Ontological Security, Social Psychology

Türkiye’de Duygusal Kutuplaşma ve Siyasi Katılım İlişkisini Anlamak

Seda ÇALIŞIR*

Kutuplaşmanın birey seviyesinde ve bilişsel düzeydeki dinamiklerine odaklanan duygusal kutuplaşma kavramı, ilk kez psikoloji disipliniinde ortaya çıkmış ve son on yılda siyaset biliminde yoğun olarak çalışılmaya başlanmıştır. *Duygusal kutuplaşma*, seçmenlerin siyasi partilere, liderlere ve parti destekçilerine yönelik tutumlarını; başka bir deyişle, kendi destekledikleri partiyi destekleyenlere, yani iç grup üyelerine sempati, dış grup üyelerine ise düşmanlık beslemelerini ifade etmektedir.

Kutuplaşmanın yüksek seyrettiği Türkiye’de, uzun yıllara dayanan seçim hegemonyasının 2024 yerel seçimlerinde sarsılması, vatandaşların sadece seçim günü sandığa gitmeye alışmış, parti kimliğini kolay kolay değiştirmeyen demokrasi katılımcıları olmadığını, yani oy değişimine açık olduklarını göstermiştir. Kutuplaşmanın bir kere ortaya çıktıktan sonra aynı yerde sayan ve dinamik olamayan bir yapı olmadığını da bize hatırlatan bu değişim eğilimi, vatandaşların birey seviyesinde ve bilişsel düzeyde partizan kimliklerini nasıl güncellediklerini, partileri nasıl algıladıklarını ve siyasi katılım kararını alırken ne ölçüde bu algılarla hareket ettiklerini merak konusu haline getirmiştir.

Kutuplaşmanın -en azından duygusal anlamda- arttığını izlediğimiz Türkiye’de, seçime katılımın gidişatındaki değişkenliğin kutuplaşma ile ele alınması, iki kavram arasındaki etkileşimi ortaya koymak açısından ilgi çekici durmaktadır. Bu noktada çalışmamız, Türk seçmeni için duygusal kutuplaşma ve siyasi katılım ilişkisini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyasi Katılım, Duygusal Kutuplaşma, Türkiye, Partizanlık, Demokrasi

* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Öğrencisi, calisir.seda@gmail.com, Orcid: 0000-0001-6067-585X.

Understanding the Relationship between Emotional Polarisation and Political Participation in Turkey

Affective polarization, which examines polarization at the individual and cognitive levels, originated in psychology and has been a focus of political science research over the past decade. Affective polarization refers to voters' attitudes toward political parties, leaders, and supporters. It describes the sympathy they feel for those who support their party (ingroup members) and the hostility they direct towards those in opposing groups (outgroup members).

In Turkey, where polarization remains high, the disruption of long-standing electoral dominance in the 2024 local elections suggests that citizens are not simply habitual voters. Instead, they are open to party switching, highlighting the dynamic nature of polarization. This shift challenges the idea that polarization is static and raises questions about how voters update their partisan identities, perceive political parties, and act on these perceptions when participating in politics.

In Turkey, where affective polarization appears to be increasing, it is important to explore how electoral participation varies alongside polarization to better understand the interaction between these two concepts. Our study, therefore, examines the relationship between affective polarization and political participation among Turkish voters."

Keywords: Political Participation, Affective Polarization, Türkiye, Partisanship, Democracy

Belediyelerde Siyasal Katılım, En İyi Yöntem ve Uygulamadaki Problemler

*Prof. Dr. Tarkan OKTAY**

Yerel yönetimler, ülkelerdeki siyasal rejimin demokratik niteliğini geliştiren ve demokrasi bakımından önemli avantajlara sahip idareler olarak kabul edilir. Yerel yönetimler, merkezi örgütlenme modeline göre demokratik değerleri yerine getirme noktasında daha fazla potansiyele sahiptir.

Demokrasinin önemli süreçlerinden siyasal katılım, belediyelerde merkezî yönetime göre çok daha geniş bir çerçevede gerçekleşebilir. Vatandaşlar bireysel olarak ya da örgütlü biçimde belediyelerin başta karar alma süreçlerine olmak üzere, tüm faaliyetlerine ölçek olarak daha fazla katılım imkânına sahiptir.

İnsanlar yaşadıkları çevrenin oluşumu ve yönetimi ile ilgili taleplerini, beklentilerini, görüşlerini ve önerilerini daha kolay iletebilirler. Belediyelerin geniş tabanlı bir siyasal katılmaya imkân tanınması, ulusal düzeydeki demokrasi düzenini ve kurumlarını da olumlu biçimde etkiler.

Siyasal katılım, Siyasal sistemde yer alan aktörlerin, toplumu bağlayıcı karar alma yetkisine sahip kurumları ve kararlarını etkilemek amacını taşıyan eylemlerini ifade eder. Siyasal katılımın gerçekleşmesi için bireylerin çeşitli aşamalarda geçmesi gerekmektedir. Bu aşamalar, ilgi, önemseme, bilgi ve eylemdir. Siyasal katılım çeşitli türlere ayrılır. Basit bir tasnife göre, bunlar bilgilendirme, istişare ve aktif katılım olarak kabul edilmektedir.

Her kurum ve her konu için tek bir doğru katılım türü yoktur. Katılım farklı amaç ve hedefleri karşılamak üzere çeşitli düzeylerde gerçekleştirilebilir. İyi yöntem, katılımın amacı ve elde edilmek istenilen sonuçlarla ilişkilidir.

Belediye düzeyindeki siyasal katılımıla ilgili problemler genel olarak üç başlık altında incelenebilir. Bunlar; Belediye ile ilgili problemler, vatandaşlarla ilgili problemler ve siyasal sistemden kaynaklanan problemlerdir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetim, Siyasal Katılım, Dijital Demokrasi

Political Participation in Municipalities, Best Method and Problems in Practice

Local administrations are considered as administrations that improve the democratic character of the political regime in countries and have significant advantages in terms of democracy. Local administrations have more potential to fulfil democratic values than the central organisational model.

Political participation, one of the most important processes of democracy, can be realised to a much greater extent in local government than in central government. Citizens have the opportunity to participate, individually or in an organised way, in all activities of municipalities, especially in decision-making processes.

People can more easily communicate their demands, expectations, opinions and suggestions regarding the design and management of the environment in which they live. The fact that municipalities enable broad political participation also has a positive impact on the democratic order and institutions at the national level.

Political participation refers to the actions of actors in the political system with the aim of influencing the institutions that have the power to make binding decisions for society and their decisions. In order for political participation to be realised, individuals need to go through different stages. These stages are interest, concern, knowledge and action. Political participation is divided into different types. According to a simple classification, these are recognised as information, consultation and active participation.

There is no one right type of participation for every organisation and every issue. Participation can take place at different levels to achieve different goals and objectives. The best method depends on the purpose of the participation and the desired results.

Problems related to political participation at the local level can be analysed under three headings. These are problems related to the municipality, problems related to citizens and problems related to the political system.

Keywords: Local Government, Political Participation, Digital Democracy

Kente Göç Edenlere Dönük Algının Dönüşümü: Göç ve Kapıcılar Kralı Örneği

*Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KÖMÜRÇÜOĞLU**

Türkiye bilindiği üzere 1950'lerden itibaren kırdan kente hızlı bir göç süreci içerisine girmiştir. Bu süreçte gecekondularla kent fiziksel çevresini hızla değiştirirken diğer taraftan da bu yeni gelen kır kökenliler kent kültürü ve demografisini radikal bir biçimde dönüştürmüştür. Bu değişim aynı zamanda kentlilerde ciddi tepkilere sebep olmuş ve köyden kente göçen kişilere dönük algılar edebi metinler, akademik araştırmalar, sinema filmleri gibi pek çok mecrada dile getirilmiştir. Bu noktada bu algılar genellikle şu şekilde kategorize edilmiştir. Öncelikli olarak 1950'lerden 1960'ların ortasına kadar söz konusu algı köylülerin kenti bozduğu temel gerekçesiyle olumsuzdur. 1960'ların ikinci yarısından itibaren ve 1970'li yıllarda ise köyden göç edenlerin emekçi sınıfların bir parçası olduğu ön planda tutularak olumluya doğru kaymıştır. Bu çalışmanın amacı bu genel yaklaşımı Cevat Fehmi Başkut'un Göç isimli tiyatro oyunu ve senaryosunu Umur Bugay'ın yazdığı Kapıcılar Kralı isimli sinema filmi üzerinden değerlendirmeye tutmaktır. Her iki eser söylem analizi çerçevesinde incelemeye tabi tutulmuştur. Her iki eserin merkezinde köy kökenli bir kapıcının olması karşılaştırmalı analizi mümkün kılmaktadır. Yapılan değerlendirme sonucunda 1960'ların başında yazılan Göç isimli eserde dönemin genel eğilimlerine uygun olarak kapıcının olumsuz bir karakter olarak ele alındığı görülmüştür. 1976 yapımı Kapıcılar Kralı filminde ise başroldeki kapıcı karakteri belli zaafı olsa da sonuç itibarıyla iyi ve olumlu bir karakter olarak dikkat çekmektedir. Diğer bir deyişle bu filmdeki algının da kendi dönemindeki genel eğilimlere uygun olduğu görülmüştür. Bu çalışmada bu iki eser üzerinden bu algının dönüşümü, bu dönüşümün detayları ve nedenleri tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kırdan Kente Göç, Kentleşme, Kentlileşme, Modernleşme Teorisi, Kapıcılar Kralı

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, mustafa.komurcuoglu@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0002-6558-8226.

Transformation of Perception Towards Those Who Migrated to the City: The Example of Göç and Kapıcılar Kralı

As is known, Turkey has entered a rapid migration process from rural to urban areas since the 1950s. Many problems have emerged during this process, primarily the shantytown problem. While rapid migration has rapidly changed the physical environment of the city with shantytowns, on the other hand, these newly arrived rural people have radically transformed the urban culture and demographics. This change has also caused serious reactions from urban dwellers, and perceptions of people migrating from rural areas to urban areas have been expressed in many media such as literary texts, academic research, and movies. At this point, these perceptions are generally categorized as follows. First of all, from the 1950s to the mid-1960s, the perception in question was negative, with the basic reasoning that villagers were spoiling the city. From the second half of the 1960s and in the 1970s, it shifted towards the positive, with the emphasis being on those migrating from rural areas as part of the working classes. The aim of this study is to evaluate this general approach through Cevat Fehmi Başkut's play Göç and the movie Kapıcılar Kralı written by Umur Bugay. Both works were examined within the framework of discourse analysis. The fact that a doorman of village origin is at the center of both works makes comparative analysis possible. As a result of the evaluation, it was seen that in the work Göç written in the early 1960s, the doorman was treated as a negative character in accordance with the general tendencies of the period. In the movie Kapıcılar Kralı made in 1976, although the doorman character in the leading role has certain weaknesses and problems, he ultimately draws attention as a good and positive character. In other words, it was seen that the perception in this film was also in accordance with the general tendencies of its period. In this study, the transformation of this perception, the details and reasons for this transformation were discussed through these two works.

Keywords: Rural to urban migration, urbanization, becoming urban, modernization theory, Kapıcılar

Kapalı Konut Sitelerinin Yaygınlaşmasının Yerel Seçimlerdeki Etkisi: 2014-2024 Türkiye Yerel Seçimlerinde Sancaktepe Örneği

*Mine MEYDANCI**

Küreselleşme hareketinin etkisiyle tüm dünyada yaygınlaşan kapalı konut siteleri, günümüzde Türkiye'nin en büyük metropollerinden biri olan İstanbul'da sıkça tercih edilmektedir. Genellikle orta ve üst düzey gelir grubuna hitap eden bu sitelerde yaşamak, yüksek konut değeri ve kalite standartları nedeniyle belirli bir yaşam tarzı, estetik anlayışı ve sosyal çevreyi seçmek anlamına gelmektedir. Sunmuş oldukları çeşitli olanaklarla konfor standartlarını yükselten bu siteler, tıpkı bir kent gibi hızla dolmakta ve sayıları gün geçtikçe artmaktadır. Benzer ideoloji, kültür ve yaşam tarzına sahip bireylerin bir araya toplandığı bu sitelerin çoğalması ve paralelinde mevcut sakinlerinin sayısının artması buldukları çevrede sosyal bir ayrışmanın yanında toplumsal yapıda değişime yol açabilmektedir. Bu toplumsal yapıda gerçekleşen değişim o toplumun seçmen profiline de yansımaktadır. Bu çalışma ile yaygınlaşan kapalı konut sitelerinin bulunduğu çevrelerde, seçmen davranışlarının nasıl değiştiğini göstermek amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda, çalışmada İstanbul'un kapalı konut site nüfusunun hızla arttığı Sancaktepe ilçesinde 2014-2024 yılları arasında gerçekleşen Yerel Seçimlerde meydana gelen siyasal dönüşüm ele alınacaktır. Makalede kavramsal ve kuramsal çerçevede literatür taraması ve analizi yapılmış, ayrıca yetkili kurum/kuruluşlardan elde edilen verilerden yararlanılmıştır. Çalışmanın, kapalı konut sitelerinin yoğun olduğu toplumların seçmen davranışlarının araştırılması ve anlaşılması noktasında araştırmalara teşvik edici bir katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapalı Konut Sitesi, Kültürel Tercih ve Yaşam Tarzı, Seçmen Davranışı

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Doktora Öğrencisi, minemeydanci@gmail.com, Orcid: 0009-0002-9003-0440

The Effect of the Spread of Closed Housing Estates on Local Elections: The Case Of Sancaktepe in 2014-2024 Turkish Local Elections

Closed housing estates, which have become widespread all over the world with the effect of the globalisation movement, are frequently preferred in Istanbul, one of the largest metropolises of Turkey. Living in these estates, which generally appeal to middle and upper income groups, means choosing a certain lifestyle, aesthetic understanding and social environment due to high housing value and quality standards. These housing estates, which raise comfort standards with the various facilities they offer, are rapidly filling up like a city and their number is increasing day by day. The proliferation of these housing estates, where individuals with similar ideology, culture and lifestyle are gathered together, and the increase in the number of their current residents in parallel, can lead to a change in the social structure as well as a social segregation in their environment. The change in this social structure is also reflected on the electoral profile of that society. The aim of this study is to show how voter behaviours change in the environments where closed housing estates have become widespread. In line with this purpose, the study will examine the political transformation that occurred in the Local Elections held between 2014-2024 in Sancaktepe district of Istanbul, where the population of gated housing estates increased rapidly. In the article, literature review and analysis have been made within the conceptual and theoretical framework, and data obtained from authorised institutions/organisations have been used. It is thought that the study will make an encouraging contribution to the researches at the point of investigating and understanding the voter behaviour of societies where closed housing estates are dense.

Keywords: Closed Housing Estate, Cultural Preference and Lifestyle, Voter Behaviour

Bir Meşrutiyet Dönemi Siyasal Akımı Olarak Siyonizm

*Doç. Dr. Akif ÇARKCI**

Konuyla ilgili literatür gözden geçirildiğinde, Meşrutiyet dönemi siyasal akımları genellikle Türkçülük, İslamcılık, Osmanlıcılık, Batıcılık, Liberalizm gibi başlıklar altında tartışılmaktadır. Yapılan çeşitli yayınlarda bunlara Feminizm, Kürçülük, Sosyalizm de eklenmiş ancak söz konusu dönemde hem Osmanlı aydınları arasında hem de Osmanlı devlet ricali nezdinde etkili olan “Siyonizm” bu listeye neredeyse dâhil edilmemiştir.

Siyonizm, ortaya çıkışı itibarıyla Doğu Avrupa kaynaklı bir ideoloji olsa da Yahudilere yurt ve devlet arayışı hedefinde Osmanlı toprakları bulunmaktadır. İsrail devleti kurulmadan önce Yahudiler küçük kitleler halinde bir Osmanlı toprağı olan Filistin’e yerleşmişler ve daha sonra burayı yurt edinmişlerdir. Bu süreçte çeşitli Yahudi önderleri Osmanlı yönetimi ile irtibata geçmiş ve kendilerinin Filistin’de yerleşmelerini kolaylaştıracak tavizler koparmaya çalışmışlardır. Başta Theodor Herzl olmak üzere Siyonistler Meşrutiyet Dönemi’nde Osmanlı’dan kendilerine çeşitli düzeylerde muhataplar bulmuşlar, Osmanlı basınında ve siyasi çevrelerinde Siyonizm bir mesele haline gelmiştir. Siyonistlerin, siyasi planda Sultan II. Abdülhamid, Hüseyin Hilmi Paşa gibi zatlardan Yahudilerin Filistin topraklarına yerleşme talebinde bulunmaları, Celal Nuri, Dr. Nazım Bey ve Rıza Tevfik gibi dönemin güçlü simalarının Siyonizm konusunda çeşitli görüşler belirtmeleri, Osmanlı basın hayatında Siyonizm’in bir mesele olarak tartışılmış olması, İttihat ve Terakki çevresinden kimi şahsiyetlerin Siyonizm’le işbirliği yapma noktasında suçlanmaları, Siyonizm’in söz konusu dönemde etkili bir ideoloji ya da siyasal akım olduğunu kanıtlamaktadır. Bu yüzden Meşrutiyet dönemi siyasal akımları içerisinde Siyonizm’in de bir siyasal akım ya da ideoloji olarak ele alınması gerekmektedir.

Tebliğimiz çerçevesinde Meşrutiyet Dönemi’nde Siyonizm tartışmalarına zemin üreten olaylar, şahıslar ve fikri eğilimler ele alınacak, Siyonizm’in bir araştırma konusu olarak neden Meşrutiyet Dönemi siyasal akımları içerisinde yer alması gerektiği incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Siyonizm, Meşrutiyet Dönemi, İdeoloji, Osmanlı İmparatorluğu

Zionism as a Constitutional Period Political Movement

A review of the literature on the subject reveals that the political movements of the Constitutional Monarchy period are generally discussed under headings such as Turkism, Islamism, Ottomanism, Westernism and Liberalism. In various publications, Feminism, Kurdism and Socialism were added to this list, but “Zionism”, which was influential both among the Ottoman intellectuals and the Ottoman state officials during the period in question, was almost not included in this list.

Although Zionism is an ideology originating from Eastern Europe, the Ottoman lands were the target of the search for a homeland and state for the Jews. Before the establishment of the State of Israel, Jews settled in small masses in Palestine, an Ottoman territory, and later made it their home. In this process, various Jewish leaders contacted the Ottoman administration and tried to extract concessions that would facilitate their settlement in Palestine. Zionists, especially Theodor Herzl, found interlocutors at various levels in the Ottoman Empire during the Constitutional Monarchy Period, and Zionism became an issue in the Ottoman press and political circles.

The fact that Zionists demanded the settlement of Jews in Palestine from figures such as Sultan Abdülhamid II and Hüseyin Hilmi Pasha, that powerful figures of the period such as Celal Nuri, Dr. Nazım Bey and Rıza Tevfik expressed various views on Zionism, that Zionism was discussed as an issue in the Ottoman press, and that some figures from the Union and Progress Party were accused of collaborating with Zionism prove that Zionism was an effective ideology or political movement in the period in question. Therefore, Zionism should also be considered as a political movement or ideology within the political movements of the Constitutional Monarchy period. Within the framework of our paper, the events, individuals and intellectual tendencies that created the grounds for the discussions on Zionism in the Constitutional Monarchy Period will be discussed, and why Zionism should be included in the political movements of the Constitutional Monarchy Period as a research topic will be analyzed.

Keywords: Zionism, Constitutional Monarchy Period, Ideology, Ottoman Empire

Etkin Yurttaşlık Bağlamında Liberal Bireycilik vs Komüniteryen Düşünce

*Doç. Dr. Veysel KURT**

Yurttaşlık kavramı, siyaset düşüncesinin önemli ve güncel tartışma konularından birisi olarak, antik döneme kadar geri gitmektedir. Teorik tartışmaları Aristo'ya dayanan bu düşüncenin en önemli ve ilk uygulama alanı ise Roma'dır. Antik dönem düşüncesi nezdinde birey, bir yurttaş olarak devlet ve toplumun taşıyıcısıdır. Bu dönemden itibaren gerek teorik bağlamda, gerekse uygulama biçiminde çok köklü dönüşüm geçiren yurttaşlığın en önemli teorik kırılması, modern düşünce biçiminin hâkim paradigma olarak yerleşmesi ile paraleldir. Aydınlanma düşüncesi ile beraber birey, -Antik dönemin aksine- hem toplum hem de devlete önceliği olan, hak sahibi özerk bir varlık olarak tasavvur edilmiştir. Buna göre yurttaşlık da bireyin hak ve özgürlüğünün öncelenmesi durumunda anlam kazanır. Birey haklarının koşulsuz olarak öncelenmesi fikrine karşı çıkan ve politik katılım ile ortak yararın gözetilmesi ilkeleri çerçevesinde gelişen komüniteryen düşünce, yurttaşlığa dair farklı önermeler içermektedir. Bu çalışmada komüniteryenizmin etkin yurttaşlığın temin edilmesi bağlamında liberalizme yönelik eleştirileri de içeren bu önerileri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bireycilik, Komüniteryenizm, Ortak Yarar, Politik Katılım

Liberal Individualism vs Communitarian Thought in the Context of Active Citizenship

Citizenship, as the focus of this thesis, is one of the most important and contemporary debates of political theory though it goes back to the ancient times. The concept of citizenship goes back to Aristotle in theory and to ancient times in practice in guiding today's citizenship understanding. Individual in the ancient political thought is seen as an agent in the state and societal matters. Citizenship has been exposed to a number of deep transformations in both theoretical and practical senses, but the most important rupture came as the modern political thought emerges as a dominant political paradigm. Together with the rise of the Enlightenment thought as opposed to the ancient times, the individual started to be seen as a being with an independent existence prior to both the state and the society and entitled with certain inalienable rights. In accordance with this idea, citizenship gained a new meaning which gives priority to individual rights and freedoms. Communitarian thought, which opposes the idea of unconditional prioritization of individual rights and develops around the principles of political participation and pursuit of the common good, contains different propositions on citizenship. In this study, these proposals of communitarianism, including criticisms of liberalism in the context of ensuring effective citizenship, will be discussed.

Keywords: Individualizm, Communitarianizm, Common Good, Political Participation

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, veysel.kurt@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0003-4619-4018.

Liberal Demokrasilerde Popülizm ve Kutuplaşma Tartışmaları

*Tuğba PUSA**

Son yıllarda, demokratikleşme süreçlerine ilişkin tartışmaların merkezinde, popülizm ve kutuplaşmanın olumsuz etkileri yer almaktadır. Popülizmin küresel yükselişi, liberal demokrasilerin kazanımlarında gerileme olduğu yönündeki eleştirileri beraberinde getirmektedir. Liberal demokrasi; sınırlı devlet anlayışı, çoğulculuk, hukukun üstünlüğü ve bireysel özgürlüklerin korunması gibi temel ilkelere dayanmakta ve toplumdaki çatışmaların belirli kurallar çerçevesinde barışçıl yollarla çözülmesini sağlamaktadır. Popülizmin yükselişinin artan göç hareketleri, ekonomik krizler, güvenlik kaygıları, yabancı düşmanlığı ve İslamofobi ile ilişkili olduğu söylenebilir. Popülist siyasetin doğası gereği yarattığı "biz" ve "onlar" ayrımı, toplumda kutuplaşmaya yol açabilir, çoğulculuğa zarar vererek iş birliğini azaltabilir. Bu süreç, demokratik karar alma süreçlerinin işleyişini olumsuz etkileyebilir. Demokratikleşme sürekli olarak tersine çevrilme riski taşıyan dinamik bir süreçtir. Bu nedenle, popülizm ve kutuplaşmanın demokrasi üzerindeki etkilerini anlamak ve yarattığı tehditleri analiz etmek kritik bir önem taşımaktadır. Popülizm ve kutuplaşma, demokrasiler için belirli riskler taşısa da demokrasileri otoriter yönetimlere dönüştüreceği anlamına gelmemektedir. Zira, popülizm ve kutuplaşmanın yarattığı olumsuz etkiler, her ülkenin kendi dinamiklerine bağlı olarak farklılık gösterebilir. Bununla birlikte, popülizmin demokrasilere olumlu etkileri olabilir. Kriz dönemleri, demokratik kurumların ve normların yeniden gözden geçirilmesine ve bu süreçten güçlenerek çıkmasına olanak tanıyabilir. Peki, popülizm ne zaman demokrasiler için bir tehdit haline gelir? Bu çalışma, popülizm ve kutuplaşmanın liberal demokrasi ile ilişkisini incelemekte, bunların liberal demokratik sistemler üzerindeki risklerini ve fırsatlarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokratikleşme, Kutuplaşma, Liberal Demokrasi, Popülizm

* İstanbul Medipol Üniversitesi, tugbapusa@gmail.com

Debates on Populism and Polarization in Liberal Democracies

In recent years, discussions on democratization processes have centered on the negative impacts of populism and polarization. The global rise of populism has brought criticism, suggesting a decline in the achievements of liberal democracies. Liberal democracy is based on key principles such as limited government, pluralism, the rule of law, and the protection of individual freedoms, ensuring that societal conflicts are resolved peacefully within a defined framework of rules. The rise of populism can be linked to increasing migration flows, economic crises, security concerns, xenophobia, and Islamophobia. The "us" versus "them" dichotomy inherent in populist politics can lead to societal polarization, undermining pluralism and reducing cooperation. This process can negatively affect the functioning of democratic decision-making. Democratization is a dynamic process that always carries the risk of reversal. Therefore, understanding the effects of populism and polarization on democracy and analyzing the threats they pose is of critical importance. While populism and polarization present certain risks to democracies, they do not necessarily lead to authoritarian regimes. Indeed, the negative effects of populism and polarization can differ based on the unique dynamics of each country. Additionally, populism can have positive impacts on democracies, as periods of crisis may prompt the reevaluation and strengthening of democratic institutions and norms. When does populism become a threat to democracies? This study examines the relationship between populism, polarization, and liberal democracy, aiming to assess the risks and opportunities they pose to liberal democratic systems.

Keywords: Democratization, Liberal Democracy, Polarization, Populism

Dijital Demokrasi ve Siyasi Katılım

*Doç. Dr. Orhan ALBAYRAK**

Dijital demokrasinin gelişimi, bireylerin siyasi katılımını artırarak daha kapsayıcı ve şeffaf bir yönetim sürecine katkı sağlamaktadır. Dijital teknolojilerin hızla yayılması, vatandaşların sadece bilgi edinme süreçlerinde değil, siyasi karar alma mekanizmalarına etkili bir şekilde katılmalarında da önemli bir rol oynamaktadır. Dijital platformlar, vatandaşlara anlık bilgiye erişim sağlarken, siyasi karar alma süreçlerine doğrudan katılım imkânı sunmaktadır. Özellikle internet ve sosyal medya araçları, bireylerin devletle daha doğrudan ve hızlı bir şekilde iletişim kurabilmelerine imkân tanımaktadır. Sosyal medya araçları, toplumsal taleplerin hızlı bir şekilde gündeme taşınmasına yardımcı olarak demokratik süreçleri hızlandırmaktadır. Bu sayede, yerel ve küresel çapta çeşitli hareketler organize edilmekte, insanların siyasi katılımı hızla artmaktadır. Dijital araçlar, yerel ve ulusal düzeyde daha geniş kitlelere ulaşarak, marjinalleşen grupların sesini duyurmasına da imkân tanımaktadır. Bu durum, demokrasinin daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir hale gelmesine önemli katkılar sunmaktadır. E-demokrasi uygulamaları, vatandaşların sadece seçim dönemlerinde değil, sürekli olarak siyasete katılımını teşvik etmekte ve temsil tartışmalarını azaltmaktadır. Dijital demokrasi, ayrıca vatandaşların yönetime yalnızca oy verme süreçlerinde değil, sürekli olarak katılabileceği bir platform oluşturmaktadır. E-devlet, çevrimiçi anket gibi uygulamalar, halkın yönetim süreçlerine katılımını hızlandırarak demokrasi anlayışını güçlendirmektedir. Dijital demokrasinin sunduğu imkanlar, siyasi katılımı artırmakta ve demokratik süreçlerin daha şeffaf, katılımcı ve kapsayıcı bir yapıya evrilmesine öncülük etmektedir. Teknolojinin doğru şekilde kullanılması, siyasi katılımı artırarak, demokrasiyi daha kapsayıcı ve etkin bir yapıya kavuşturma potansiyeline sahiptir. Böylece, dijital demokrasi, toplumsal taleplerin daha hızlı ve etkili bir şekilde yönetime yansıtıldığı, katılımın güçlendiği ve vatandaşların seslerinin daha fazla duyulduğu bir demokratik sistem oluşturma yolunda önemli bir adım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Demokrasi, Siyasi Katılım, Yeni Medya, Dijital Siyaset

Digital Democracy and Political Participation

The development of digital democracy contributes to a more inclusive and transparent governance process by increasing individuals' political participation. The rapid spread of digital technologies plays a crucial role not only in citizens' information-gathering processes but also in their effective participation in political decision-making mechanisms. Digital platforms provide citizens with instant access to information while offering the opportunity for direct involvement in political decision-making processes. In particular, the internet and social media tools enable individuals to communicate with the government more directly and quickly. Social media tools help accelerate democratic processes by bringing social demands to the agenda more rapidly. As a result, various movements are organized both locally and globally, leading to a rapid increase in political participation. Digital tools also allow marginalized groups to make their voices heard by reaching wider audiences at both local and national levels. This significantly contributes to making democracy more inclusive and egalitarian. E-democracy applications encourage citizens to participate in politics continuously, not just during election periods, thereby reducing representation crises. Moreover, digital democracy creates a platform where citizens can continuously engage with governance, not only during voting processes. Applications such as e-government and online surveys accelerate public participation in governance processes, thereby strengthening the understanding of democracy. The opportunities offered by digital democracy increase political participation and lead democratic processes to evolve into a more transparent, participatory, and inclusive structure. The correct use of technology has the potential to enhance political participation and transform democracy into a more inclusive and effective system. Thus, digital democracy will be an important step towards creating a democratic system where societal demands are reflected in governance more quickly and effectively, participation is strengthened, and citizens' voices are more widely heard.

Keywords: Digital Democracy, Political Participation, New Media, Digital Politics

Dijital Çağda Vatandaşlığın Dönüşümü: Dijital Vatandaşlık

*Doç. Dr. Nahide Işıl ÇETİNKAYA İSTİKBAL**

Günümüzde dijitalleşmenin geldiği nokta ile birlikte, vatandaşlık kavramının tanımı da bir dönüşüm geçirmektedir. Bireyler ve kamu otoritesi arasındaki ilişkiye yansıyan bu dönüşüm, çoğunlukla bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımı açısından değerlendirilmekle birlikte, vatandaşlığın sınırları ve biçiminde de bir değişime yol açtığı gözlemlenmektedir. Klasik anlamıyla vatandaşlık, bir ülkenin mensubu olmak olarak tanımlanırken, dijital dünyanın da kendine özgü kuralları, sınırları olduğundan yola çıkılarak dijital vatandaşlık kavramı ortaya atılmıştır. Bu kavram çerçevesinde dijital dünyaya erişimi olan kişiler, bu dünyanın birer vatandaşı kabul edilmişlerdir. Katılımı kolaylaştırarak daha aktif bir yurttaşlığa işaret eden dijital vatandaşlığın düzeyi ülkelere göre farklılaşmaktadır. Bu çalışmada dijital vatandaşlık kavramı, dijital vatandaşlığın boyutları ve bu konudaki yasal düzenlemeler üzerinde durularak Türkiye'deki mevcut durum ortaya koyulacak, gelecek için geçebilecek olası riskler değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Dijital vatandaşlık, Dijitalleşme, Katılım.

Transformation of Citizenship in the Digital Age: Digital Citizenship

Today, with the point reached by digitalisation, the definition of the concept of citizenship is also undergoing a transformation. This transformation, which is reflected in the relationship between individuals and public authority, is mostly evaluated in terms of the use of information and communication technologies, but it is also observed that it has led to a change in the boundaries and form of citizenship. While citizenship in its classical sense is defined as being a member of a country, the concept of digital citizenship has been introduced based on the fact that the digital world has its own rules and boundaries. Within the framework of this concept, people who have access to the digital world are accepted as citizens of this world. The level of digital citizenship, which indicates a more active citizenship by facilitating participation, differs according to countries. In this study, the concept of digital citizenship, the dimensions of digital citizenship and legal regulations on this issue will be emphasised, the current situation in Turkey will be revealed, and possible risks that may occur for the future will be evaluated.

Key Words: Digital citizenship, Digitalisation, Participation

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, isil.istikbal@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0001-7268-0461.

Dijital Demokrasi ve Politik Katılım: Gazze'deki İsrail Savaşına Tepki Olarak Amerikan Gençliğinin Rolü

*Renad H. Y. ALMAJDALAWI**

Dijital demokrasi, resmi yönetim yapıları ve sivil toplum örgütleri içinde temsili, katılımcı ve doğrudan biçimleri kapsayan şeffaflığı, katılımı ve karar almayı teşvik etmek için dijital araçların ve teknolojilerin kullanılmasıdır. Dijital demokrasi, bilgiye ve tartışmalara erişimi artırarak, güçlenme ve etkinlik duygularını geliştirerek ve çevrimiçi katılım yoluyla çeşitli bakış açılarını teşvik ederek ABD'de gençlerin siyasi katılıma yönelik tutumlarını önemli ölçüde etkiler. Topluluk oluşturmayı kolaylaştırır ve geleneksel politikalardan hayal kırıklığına uğramış genç nesillere hitap eden yenilikçi katılım biçimleri sunar. Bu bağlamda, dijital diplomasi gençleri dahil etmek, fikirlerini ifade etmelerine, önemsedikleri konuları savunmalarına ve karar alma süreçlerini etkilemelerine olanak tanımak için dijital platformlardan yararlanarak önemli bir rol oynar. Ancak, kutuplaşma ve yanlış bilgilendirme gibi zorluklar siyasi süreçlere karşı şüpheciliğe yol açabilir. Genel olarak, dijital demokrasi ve dijital diplomasi birlikte gençlerin ABD'de siyasi olarak nasıl etkileşime girdiklerini yeniden şekillendirir, katılımı daha erişilebilir ve dinamik hale getirirken dijital ortamın karmaşıklıklarını vurgular. Bu makale, Filistin'in Gazze Şehri'nde devam eden İsrail soykırımı sırasında dijital demokrasinin ve ifade özgürlüğünün nasıl etkilendiğini araştırıyor. Ayrıca, yaklaşan ABD seçimleriyle birlikte bir değişiklik yapmak için sosyal medya platformlarını kullanarak farklı bir siyasi katılım sağlamaya çalışan protesto eden Amerikan öğrencilerine ışık tutuyor. Makale, Gazze'de devam eden İsrail savaşı sırasında sosyal medya platformları, haberler ve paylaşılan yayınlar için söylem analizini kullanıyor.

Anahtar Kelimeler: Dijital Demokrasi, Siyasi Katılım, Gazze'deki İsrail Soykırımı, Amerikalı Öğrenciler

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Doktora Öğrencisi, renad955@hotmail.com.

Digital Democracy and Political Participation: The Role of American Youth in Response to the Israeli War on Gaza

Digital democracy is the use of digital tools and technologies to promote transparency, participation, and decision-making, encompassing representative, participatory, and direct forms within formal governance structures and civil society organizations. Digital democracy significantly influences youth attitudes towards political participation in the USA by increasing accessibility to information and discussions, enhancing feelings of empowerment and efficacy, and fostering diverse perspectives through online engagement. It facilitates community building and introduces innovative forms of participation, appealing to younger generations who may feel disillusioned with traditional politics. In this context, digital diplomacy plays a crucial role by leveraging digital platforms to engage youth, allowing them to express their opinions, advocate for issues they care about, and influence decision-making processes. However, challenges such as polarization and misinformation can lead to skepticism about political processes. Overall, digital democracy and digital diplomacy together reshape how young people engage politically in the USA, making participation more accessible and dynamic while highlighting the complexities of the digital landscape. This paper investigates how digital democracy and the freedom of expression have been affected during the ongoing Israeli genocide in Gaza City, Palestine. Additionally, it sheds the light on the American students who protest trying to make a different political participation using social medial platforms to make a change in conjunction with the upcoming USA elections. The paper uses discourse analysis for social media platforms, news, and shared publications during the ongoing Israeli war in Gaza.

Keywords: Digital Democracy, Political Participation, Israeli Genocide in Gaza, American Students.

Demokraside “Halk” Sorunsalı ve Ara Kurumlar

*Prof. Dr. Bengül Güngörmez AKOSMAN**

Demokrasi ile ilgili literatürde demokrasi kavramı genellikle halkın yönetimi, halkın iktidarı ve halk idaresi şeklinde tarif edilmektedir ya da demokrasiyle en çok eşleştirilen kavramların başında bu kavramlar gelmektedir. Bununla birlikte dünyadaki muhtelif demokrasilerin özellikleri ayrıntılarıyla değerlendirilirken genelde demokrasiyle ilgili şu temel soru entellektüeller ya da demokrasiyi benimsemiş siyasetçiler tarafından pek sorulmaz: Halk kimdir? Halk, kimi zaman elit bakış açısından aşağılayıcı, olumsuz anlamda ele alınırken bazen de siyaset tarafından halkın iradesi, çoğunluğun iradesi şeklinde yüceltilmektedir. Biraz derinlemesine ele alındığında ise halk kavramı oldukça belirsiz hale gelmektedir. Elinizdeki metinde halk kavramını basitleştirici bir tarzda tanımlamak yerine onu entelektüel bir dikkatle ve psikolojik/sosyolojik referanslarıyla anlamaya, ayırt etmeye çalışacağız. Sonrasında halk kavramını belirsizliği nedeniyle tek başına ele alamayacağımız dolayısıyla da bu kavramı devletle toplum arasında aracı ve tampon görevi gören ara kurumlar meselesiyle birlikte düşünmemiz gerektiğine dair bazı fikirleri değerlendireceğiz. Metnimizin diğer bir amacı ise demokrasi ile ilgili tartışmalarda sıkça karşımıza çıkan bir meseleyi, sivil toplum ile demokrasi arasında pozitif bir ilişki kurmanın olanağını düşünmenin yanı sıra kimi zaman sivil toplumun kendi içinde anti demokratik öğeler de taşıyabileceğine dikkat çekmektir.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Halk, Sivil Toplum, Ara Kurumlar

The Problematic of ‘People’ in Democracy and Intermediate Institutions

In the literature on democracy, the concept of democracy is generally defined as the rule of the people, the power of the people and the administration of the people, or these concepts are the most commonly associated with democracy. However, while the characteristics of various democracies in the world are evaluated in detail, the following basic question about democracy is not usually asked by intellectuals or politicians who have adopted democracy: Who are the people? The people is sometimes treated in a pejorative, negative sense from an elite point of view, while sometimes it is glorified by politics as the will of the people, the will of the majority. When analysed in some depth, the concept of the people becomes quite ambiguous. In this text, instead of defining the concept of the people in a simplistic manner, we will try to understand and distinguish it with intellectual attention and psychological/sociological references. Afterwards, we will evaluate some ideas that we cannot deal with the concept of the people alone due to its ambiguity, and that we should consider this concept together with the issue of intermediate institutions that act as intermediaries and buffers between the state and society. Another aim of our text is to consider an issue that is frequently encountered in debates on democracy, the possibility of establishing a positive relationship between civil society and democracy, as well as to draw attention to the fact that civil society can sometimes carry anti-democratic elements in itself.

Key Words: Democracy, People, Civil Society, Intermediate Institutions

Türkiye’de Çokkültürlü Yurttaşlık Talepleri Çerçevesinde Temsil Mekanizmasının İşlerliği

*Doç. Dr. Damla MÜRSÜL**

*Arş. Gör. Çağlar ÖZDEMİR***

Başlangıçta sınırlı bir gruba karşılık gelen yurttaşlık kavramı, zaman içerisinde birçok aşamadan geçerek her alanda aktif olan katılımcı ve kültürel bir yurttaşlık anlayışına doğru evrilmiştir. Farklı kimliklerin oldukça görünür hale geldiği günümüzde toplumsal ve politik bir talep olarak çokkültürlülük de yurttaşlık taleplerine eklenmiştir. Yeni bir yurttaşlık formunun ortaya çıkışı olarak nitelendirilebilecek bu süreçte politik taleplerin politik bir karşılık bulması beklenmektedir. Ancak mevcut yurttaşlık algısı ile toplumsal ve politik yapının ne ölçüde elverişli olduğu, nasıl bir temsil imkânı sunabildiği ise tartışmalıdır. Özellikle söylem ve pratikteki tutarsızlıklar, pek çok açıdan temsil mekanizmasının işlerliğine dair soru işaretlerini de beraberinde getirmektedir.

Çalışma, son dönemde tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de artan çokkültürlülük tartışmalarına, yurttaşlık kültürü ve sivil toplum perspektifinden değerlendirmelerle katkı sunmayı amaçlamaktadır. Kimliklerin sınırlandırılmış hareket alanlarına ve egemen kültürün varlığına karşılık sivil toplum, farklılıkları temsil etme adına nasıl bir alternatif sunabilmektedir? Bu soruya; Türkiye’de insan hakları ve çoğulculuk temelinde hareket eden, farklı kimliklere odaklanan, kamusal alanda eşitliği sağlamaya yönelik çalışmalar yürüten sivil toplum örgütlerini öne çıkararak yanıt aranmaya çalışılacaktır. Söz konusu sivil toplum yapılanmalarının yaklaşımları ve faaliyetleri irdelenerek temsil düzeyinde ne ölçüde etkin oldukları; ayrıca devlet-toplum arasında nasıl konumlandıkları ortaya konacaktır. Böylece toplumsal alandan politik alana geçişte çokkültürlü yurttaşlık taleplerinin sivil toplumda karşılık bulup bulamadığına ve konuyla ilgili sivil toplumun aracı rolüne dair çıkarımlar yapılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yurttaşlık, Çokkültürlülük, Sivil Toplum, Temsil, Türkiye

* İstanbul Rumeli Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, damla.mursul@rumeli.edu.tr, Orcid: 0000-0002-1445-5693.

** İstanbul Rumeli Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, caglar.ozdemir@rumeli.edu.tr, Orcid: 0000-0002-2246-184X.

Operability of the Representation Mechanism within the Framework of Multicultural Compatriotism Demands in Türkiye

The concept of compatriotism, which initially corresponded to a limited group, has gone through many stages over time and evolved into a participatory and cultural understanding of compatriotism that is active in every field. Nowadays, when different identities have become highly visible, multiculturalism as a social and political demand has been added to compatriotism demands. However, it is debatable to what extent the current perception of compatriotism and the socio-political structure are conducive and what kind of representation opportunity it offers. Especially, inconsistencies in discourse and practice raise questions about the operability of the representation mechanism in many respects.

The study aims to contribute to the multiculturalism debates that have recently increased in Türkiye, as well as all over the world, with evaluations from the perspective of civic culture and civil society. What kind of an alternative can civil society offer to represent differences in response to the limited movement areas of identities and the existence of the dominant culture? An attempt will be made to find an answer to this question by highlighting civil society organizations in Türkiye that act based on human rights and pluralism, focus on different identities, and work to ensure equality in the public sphere. The approaches and activities of these structures are examined and to what extent they are effective at the level of representation; additionally, how they are positioned between state and society will be revealed. Thus, inferences can be made about whether the demands of multicultural compatriotism in the transition from the social sphere to the political sphere find response in civil society and the intermediary role of civil society on the subject.

Keywords: Compatriotism, Multiculturalism, Civil Society, Representation, Türkiye

Kimliğin Tikelliği ve Hakların Evrenselliği Gerilimi Ekseninde Çokkültürcülük ve Yurttaşlık

*Doç. Dr. Mehmet ERTAN**

Siyasetin kültürel dönüşümü, siyasalın ekonomi-politikten kültürel olana doğru kayması ve siyasal süreçlerde kurucu rolün sınıftan kimliğe kayması olarak ele alınabilir. Bu dönüşümün en net sonuçlarından biri eşitlik ve adalet taleplerinin ekonomik paylaşım politikalarından kültürel tanınma söylemlerine doğru yönelmesi oldu. Kimliğin tikelliğine vurgu yapan çokkültürcü tanınma taleplerinin karşısında ön plana çıkan bir diğer kavramsa kimliğin tikelliğini es geçmeden hakların evrenselliği üzerine bina edilen yurttaşlık anlayışydı.

Bu tebliğ yurttaşlık kavramın, birbiriyle çelişkili gibi duran eşitlik ve farklılık kavramlarını evrensel haklar temelinde uyumlandırarak kimlik siyasetlerinin tanınma taleplerine nasıl yanıt verebileceğini tartışmaya açacak. Bu bağlamda tebliğin ilk bölümünde siyasetin kültürel dönüşümüne olanak sağlayan sosyo-ekonomik süreçler incelenerek kimlik kavramının siyasal süreçlere nasıl dahil olduğu, kimliğin bir hak olduğunu savunan ve kültürel tanınma taleplerine mesafeli duran düşünürler üzerinden ele alınacak. Tebliğin ikinci bölümündeyse kültürel tanınma taleplerine duyarsız kalmayan, ama kültürel hakları çokkültürcü tikellik içinde değil evrensel haklar temelli yurttaşlık anlayışının bir parçası olarak ele alan yurttaşlık anlayışının nasıl inşa edilebileceği yurttaşlık literatürüne referansla tartışmaya açılacak.

Anahtar Kelimeler: Yurttaşlık, Çokkültürcülük, Postmodernizm.

Multiculturalism and Citizenship Within the Context of Particularity of Identity and Universal Rights

The cultural turn of politics can be analyzed as the transition of the politics from the economic production process to the culture and the shift of the constitutive role in political processes from socio-economic class to cultural identity. As a consequence of this transformation, the demands for equality and justice have shifted from economic redistribution to discourses of cultural recognition. In contrast to multiculturalist demands for recognition within the context of the particularity of identity, the citizenship based on the universal rights without neglecting the particularity of identity has become another important concept for the political process.

This paper will discuss how the concept of citizenship can respond to the recognition demands of identity politics by interconnecting the seemingly contradictory concepts of equality and difference on the basis of universal rights. In this context, in the first part of the paper, the socio-economic processes that enable the cultural transformation of politics will be analyzed. Then, the paper will discuss how the concept of citizenship paves the way for the harmonization between particularistic identities and universal rights on the basis of universal rights-based understanding of citizenship.

Keywords: Citizenship, Multiculturalism, Postmodernism

Türk Modernleşmesinde Anlam Arayışı: Sembolik Etkileşim Perspektifi

*Dr. Öğr. Üyesi Didem GEYLANI**

Sosyolojide ve sosyal psikolojide önemli bir teorik çerçeve olan sembolik etkileşimcilik, bireylerin ve grupların toplumsal ilişkilerinde anlam oluşturma süreçlerini ve bu anlam oluşturma süreçlerinde sembollerin rolünü öne çıkaran bir yaklaşımdır. Bu yaklaşımda bireyler başkalarıyla etkileşim kurarak dil, jest, işaret ve semboller aracılığıyla toplumsal anlam oluşturur ve paylaşırlar. Semboller bireylerin yaşamını anlamlandırır, yönlendirir ve toplumla iletişim kurmalarını sağlar. Ülke bağlamında semboller, ülkelerin bayrağı, ulusun kimliği ya da değerlerinden oluşabilir. Nitekim sembolik etkileşimcilik “anlam inşa” edilmesidir. Semboller aracılığıyla anlamın nasıl oluştuğu veya yaşanan sosyal etkileşimler sonucu nasıl değişime uğradığı önemlidir. Modernleşme sürecinde toplumsal, ekonomik, kültürel ve siyasal alanda yaşanan değişikliklerle toplumlar, geleneksel olandan modern olana geçmeyi amaçlamaktadır. Yaşanan bu değişimle birlikte bireyler toplumda anlam inşa etme sürecini gerçekleştirmiştir. Birey yeni değerlerle toplumsal alanda etkileşim kurarak sembolik anlamların yeniden inşa edilme sürecini tamamlar. Bu süreçte yaşanan etkileşim bireylerin yeni değer ve normları benimsemelerinde önemlidir.

Türkiye örneğinde modernleşme sürecine değerlendirildiğinde, yeni değer ve normların benimsenmesinde sembellere başvurulduğu görülmektedir. Süreçte öncelikle bireyler arasında modern olan belirlenmiştir. Türk modernleşmesini bu bağlamda incelemek, bireylerin ve grupların modern değerlerle ilgili anlamlarını, bu değerlerin nasıl inşa edildiğini ve toplumsal etkileşimler aracılığıyla nasıl yayıldığını anlama bakımından önemlidir. Modernleşme sürecinde Türk toplumu, yeni sembol (çağdaş eğitim, hukuk sistemi) ve değerlerle (eşitlik, özgürlük, laiklik) tanışmıştır. Bu sembol ve değerler toplumsal hayata entegre edilirken, modernleşmenin anlamı yeniden tanımlanmıştır. 19. yüzyıldan itibaren Osmanlı’dan başlayarak Cumhuriyet’in kuruluşuna kadar uzanan modernleşme sürecinde makbul vatandaşın biçim ve içeriğini oluşturmaya yönelik gerçekleştirilen değişim ve dönüşümler “modern olma” bağlamında sembolik etkileşimcilik yaklaşımıyla ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sembolik Etkileşimcilik, Modernleşme, Türkiye

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, didem.geylani@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0002-4865-1975.

The Search for Meaning in Turkish Modernization: The Symbolic Interaction Perspective

Symbolic interactionism, a significant theoretical framework in sociology and social psychology, focuses on the processes of meaning-making in the social interactions of individuals and groups, as well as the role of symbols in these processes. This method involves individuals engaging with others to construct and disseminate social significance through language, gestures, signs, and symbols. The resultant symbols convey significance, guide, and articulate the social existence of individuals. In the context of a nation, symbols may include the national flag, the nation's identity, or its values. Symbolic interactionism is the "construction of meaning." The formation and transformation of meaning through social interactions is significant. Societies have transitioned from traditional to modern due to changes in social, economic, cultural, and political domains, alongside the modernization process. This change has enabled individuals to comprehend the process of meaning-making within society. Individuals finalize the reconstruction of symbolic meanings through engagement with new values within the social sphere. The engagement encountered in this process is crucial for individuals to assimilate new values and norms. The modernization process in Türkiye involves the utilization of symbols in the adoption of new values and norms. The contemporary is predominantly defined by individuals. Analyzing Turkish modernization in this context is crucial for comprehending the interpretations of individuals and groups concerning modern values, the construction of these values, and their dissemination through social interactions. Throughout the modernization process, Turkish society has encountered new symbols (modern education, legal framework) and values (equality, liberty, secularism). The integration of these symbols and values has redefined the concept of modernization. The alterations and transformations implemented during the modernization process, commencing with the Ottoman Empire in the 19th century and culminating in the establishment of the Republic, will be examined through the lens of symbolic interactionism in the context of "being modern."

Keywords: Symbolic Interactionism, Modernization, Türkiye

Müzakereci Demokrasinin Pratik Bir Tezahürü Olarak “Müzakereci Anket” Uygulaması

Arş. Gör. Uğur ALTUNTAŞ*

1990’lı yıllar liberalizmin meşruiyet krizi yaşadığına dair iddiaların güç kazandığı ve bu anlamda liberal demokrasinin temsile ilişkin gerilimlerinin eleştirilere açıldığı bir döneme işaret eder. Aynı yıllarda demokrasi bağlamında meşruiyete dair yeni argümanlar da sunulmaya başlanmış ve müzakereci demokrasi önemli bir tartışma odağı oluşturmuştur. Bu anlamda kavramsal ve teorik temellerini Jürgen Habermas’ın metinlerinde bulabileceğimiz müzakereci demokrasinin, ilgili literatür göz önüne alındığında pek çok düşünürün farklı yaklaşımlarla katkıda bulunduğu bir tartışma sahası oluşturduğu söylenebilir. Kavramsal ve teorik tartışmalar bu denli zengin bir literatür oluştururken, müzakereci demokrasinin bu yaklaşımlardan beslenen pratik tezahürlerine ilişkin çalışmalar ise teorik tartışmaların gölgesinde sınırlı bir alan işgal etmiştir. Bu sınırlı alanda müzakereci demokrasinin pratik bir örneği olarak özgün bir modelleme sunan James Fishkin’in “müzakereci anket” (*deliberative polling*) yaklaşımı ve uygulaması, bir toplumda vatandaşların önemli toplumsal konu ve sorunlarda etkin bir rol alabilmelerini sağlayacak pratik bir çerçeve sunar. Bu uygulama, vatandaşların bir konu hakkında ne düşündüğü ve bu düşüncede daha bilinçli bir konuma nasıl gelebileceği sorusundan hareket eder. Böylelikle müzakere süreçlerinin vatandaşları daha etkin ve bilinçli bir danışma tarafı olarak konumlama noktasında ne kadar etkili olabileceği tartışmaya açılır. Bu yaklaşıma göre müzakere süreçleri, önemli toplumsal konu ve sorunlara ilişkin olarak vatandaşları daha etkili bir danışma birimi olarak konumlayarak toplum üyelerini etkin vatandaş (*active citizenship*) haline getirir. Aynı zamanda her vatandaşın siyasi olaylar üzerinde söz sahibi olduğu hissini canlı ve güçlü tutarak siyasi etkililiği de (*political efficacy*) artırma olasılığı sağlar. Çalışma, bu tartışmalar bağlamında müzakereye ilişkin teorik arka planda çizilen ideallerin pratik bir yansımasına odaklanacaktır. Bu anlamda Fishkin’in modelini merkeze alarak müzakereci demokrasinin pratikte ne anlam ifade edeceği tartışılacak, ortaya çıkan pratik örneğin etkin vatandaşlık ve siyasi etkililik tartışmaları çerçevesinde nasıl anlaşılması gerektiğinin bir sorgulaması yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Müzakereci Demokrasi, Müzakereci Anket, Etkin Vatandaşlık, Siyasi Etkililik

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, ugur.altuntas@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0002-9642-8284.

“Deliberative Polling” as a Way of Deliberative Democracy

The 1990s, a period when claims that liberalism was experiencing a crisis of legitimacy gained strength, saw the tensions of liberal democracy regarding representation open to criticism, and new arguments about legitimacy in the context of democracy began to emerge. It was also a period in which interest in deliberative democracy increased. In this sense, it can be said that deliberative democracy, whose conceptual and theoretical foundations can be found in the works of Jürgen Habermas, constitutes a field of debate to which many thinkers have contributed with various approaches, especially in the relevant literature. While conceptual and theoretical discussions form a rich body of literature, studies on practical examples have remained limited due to the dominance of theoretical debates. Within this limited field, James Fishkin's "deliberative polling" (*müzakereci anket*) approach offers a unique model as a practical example of deliberative democracy. This approach provides a practical framework for citizens to take an active role in important social issues and problems. This practice begins by asking what citizens think about an issue and how they can become more informed. This leads to a discussion of how effective deliberative processes can be in positioning citizens as more active and informed consultants. According to this approach, deliberative processes transform members of society into active citizens (*etkin vatandaş*) by positioning them as more effective consultants on important social issues and problems. At the same time, it offers the potential to enhance political efficacy (*siyasal etkililik*) by maintaining the strong belief that every citizen has a voice in political events. In the context of these debates, the study will focus on the practical reflection of the ideals outlined in the theoretical background of deliberation. Thus, the discussion will explore what deliberative democracy means in practice, with Fishkin's model serving as a central example. The study will examine how the resulting practical example should be understood within the framework of active citizenship and political efficacy debates.

Keywords: Deliberative Democracy, Deliberative Polling, Active Citizenship, Political Efficacy

Ekolojik Yurttaşlık ve Boyutları

Arş. Gör. Muhammed KÖSE*

Yurttaşlık kavramı tarih boyunca büyük bir dönüşüm sürecinden geçmiştir. Ekolojik krizin ilk belirtilerinin ortaya çıkışının ardından yurttaşlık, siyaset bilimi ile ilgili pek çok kavram gibi, ekolojik bir bakış açısıyla yeniden incelenmiştir. Bunun sonucunda türetilen ekolojik yurttaşlık kavramı, akademinin gündemine girdiği 1990'lı yıllardan bu yana çok sayıda düşünür tarafından incelenmiş ve pek çok farklı tanım kazanmıştır. Bu makale, ekolojik yurttaşlıkla ilgili farklı tanımları analiz etmek amacıyla yazılmıştır. İnceleme yurttaşlığın mekan, kapsayıcılık ve hukuk boyutları üzerinden yapılmıştır. Bunun için öncelikle yurttaşlık kavramının boyutlarının tarih boyunca geçirdiği genişleme ve daralma süreci incelenmiştir. Sonrasında anayasalcılık hareketlerinin ve ekolojik krizle mücadele için uluslararası iş birliği sağlamaya yönelik çalışmaların ekolojik yurttaşlık kavramının temellerinin atılmasını nasıl sağladığı açıklanmıştır. Bunların ardından ekolojik yurttaşlıkla ilgili akademik literatürün genel bir taraması yapılmış ve incelenen farklı yaklaşımlar yurttaşlığın boyutları üzerinden gruplandırılmıştır. Yapılan analizin okuyucuyu ekolojik yurttaşlık kavramı ve etrafındaki temel tartışmalar hakkında bilgilendireceği ve yeni tartışmaların yolunu açacağı umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekolojik Kriz, Yurttaşlık, Ekolojik Yurttaşlık

Ecological Citizenship and its Dimensions

The concept of citizenship has undergone significant changes throughout history. Like many other concepts in political science, it has been re-examined from an ecological perspective in response to the first signs of the ecological crisis. As a result, the concept of ecological citizenship emerged and has been studied by numerous scholars since it entered academic discourse in the 1990s. Since then, it has acquired various definitions. This article aims to analyse the different definitions of ecological citizenship, focusing on its spatial, inclusive, and legal dimensions. To this end, it first examines the historical expansion and contraction of these dimensions over time. Next, it discusses constitutionalist movements and international efforts to combat the ecological crisis, which have laid the groundwork for the development of ecological citizenship. Following this, a general review of the academic literature on ecological citizenship is provided, grouping the different approaches according to the dimensions of citizenship. It is hoped that this analysis will inform readers about the concept of ecological citizenship, highlight the key debates surrounding it, and encourage further discussions.

Keywords: Ecological Crisis, Citizenship, Ecological Citizenship

Ulusötesi Vatandaşlık Kavramı ve Avrupa Birliği Vatandaşlığının Geleceği

*Dilan BULAN**

Vatandaşlık, bireyin devlete hukuki olarak bağlanması ile oluşmaktadır. Kişi ile kamunun ilişkilerini belirleyerek kişiyi politik kurumların bir parçası haline getirir. Anayasal ülkelerde, devletin tanımladığı anayasal haklardan yararlanabilmek için kişinin ülkeye vatandaşlık bağı ile bağlı olması gerekmektedir. Küreselleşmeyle birlikte vatandaşlık kavramında bazı değişiklikler yaşanmış ve ulus devlet temelli vatandaşlık kavramından farklı olarak ulusötesi vatandaşlık kavramı ortaya çıkmıştır. Ulusötesi vatandaşlık, yine ulusötesi-ulusüstü bir örgüt olan Avrupa Birliği'nin başlattığı Avrupa Birliği vatandaşlığı uygulamasında da görülmektedir. Avrupa Birliği vatandaşlığı ulusüstü vatandaşlığın tek örneğidir. Avrupa Birliği üyesi ülkelerin vatandaşlarının kimliklerine ek olarak verilmiştir ve bu yeni vatandaşlık türü ile kişilere bazı haklar tanınmıştır. Bununla Avrupa halklarının iletişiminin ve birliğinin daha güçlü ve sıkı olması hedeflenmiştir. Küreselleşme ile birlikte gelişim gösteren ulusötesi vatandaşlık ile Avrupa Birliği vatandaşlarına bazı ayrıcalıklar sağlanmış ve vatandaşlık kavramına yeni bir soluk getirilmiştir. Bu vatandaşlık türü üst seviye vatandaşlık ve yeni bir elit vatandaşlık algısının oluşmasına sebep olmuştur. Bu makalede ulusötesi vatandaşlık kavramı ele alınmış ve Ulusötesi bir vatandaşlık türü olarak Avrupa Birliği vatandaşlığı örneği incelenmiştir. Bu doğrultuda Ulusötesi vatandaşlık ve Avrupa Birliği Vatandaşlığı kavramlarının tanımı ve sınırları üzerine bir inceleme yapılmıştır. Avrupa Birliği vatandaşlarının elde ettiği haklar ve bu hakların niteliği üzerinde durulmuş, bunların kapsamı incelenmiştir. Son olarak Avrupa Birliği üyesi ülkelerin vatandaşlarının Avrupa Birliği vatandaşlığına bakış açılarına değinilmiştir. Bütün bu incelemelerin Avrupa Birliği vatandaşlığının mevcut durumunu ve geleceğini aydınlatması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vatandaşlık, Ulusötesi Vatandaşlık, Avrupa Birliği, Avrupa Birliği Vatandaşlığı

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, dilanbulann@gmail.com, Orcid: 0009-0001-3394-5217.

The Concept of Transnational Citizenship and the Future of European Union Citizenship

Citizenship is formed by the legal attachment of the individual to the state. It determines the relationship between the individual and the public and makes the individual a part of political institutions. In constitutional countries, in order to benefit from the constitutional rights defined by the state, a person must be bound to the country by citizenship. With globalisation, there have been some changes in the concept of citizenship and the concept of transnational citizenship has emerged, different from the concept of citizenship based on the nation state. Transnational citizenship is also seen in the European Union citizenship practice initiated by the European Union, which is also a transnational-supranational organisation. European Union citizenship is the only example of supranational citizenship. It is given in addition to the identities of the citizens of the member states of the European Union, and with this new type of citizenship, certain rights are granted to individuals. With this, it is aimed to make the communication and unity of European peoples stronger and tighter. With transnational citizenship, which has developed with globalisation, some privileges have been provided to the citizens of the European Union and a new breath has been brought to the concept of citizenship. This type of citizenship has led to the perception of high-level citizenship and a new elite citizenship. In this article, the concept of transnational citizenship is discussed and the example of European Union citizenship as a transnational type of citizenship is analysed. In this direction, an examination has been made on the definition and boundaries of the concepts of transnational citizenship and European Union citizenship. The rights acquired by the citizens of the European Union and the nature of these rights have been emphasised and their scope has been examined. Finally, the perspectives of the citizens of the member states of the European Union on European Union citizenship have been analysed. All these analyses are intended to shed light on the current state and future of European Union citizenship.

Keywords: Citizenship, Transnational Citizenship, European Union, European Union Citizenship

Aziz Pavlus'un Vatandaş İnşası: Ortak Soy ve Evlat Edinme

*Arş. Gör. Dr. Turgay OVALI**

Greko-Romen vatandaşlık kavramlarının topluluk, dayanışma ve kendini tanımlama fikirleri için ne ölçüde bir model sağladığı sorusu oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışmada, bağlılık ve toplumsal kimlikle ilgili özellikle Yahudi kavramsallaştırmalarından birini ele almayı öneriyorum: Birinci yüzyılın ortalarında, putperestleri (ta ethnē) İsrail'in yaklaşan mesihsel kurtuluşuna dâhil etmek için çalışan Aziz Pavlus'un kavramsallaştırması. İncelememizin ortaya koyacağı gibi, Pavlus'un etnik gruplar arası "ulaşım" çabaları, Yahudi kutsal metinlerinden ve kutsal metin haricindeki geleneklerinden derin bir şekilde yararlanmaktadır. Hem kendi yerel topluluğunu (İsrail) hem de dinsel topluluğunu (ekklēsia) çağdaş putperest kültürle keskin bir şekilde zıtlık içinde görmesine rağmen şaşırtıcı bir derecede, Pavlus'un Yahudi olmayanların İsrail'in kurtuluşuna dâhil edilmesiyle ilgili fikirleri, çok bilinen özel Roma -dolayısıyla putperest- kültürel uygulamalarından faydalanmaktadır: Evlat edinme ve ortak soy inancı.

Anahtar Kelimeler: Aziz Pavlus, İnanç, Roma vatandaşlığı, Yahudilik.

Saint Paul's Citizenship Construction: Common Descent and Adoption

The extent to which Greco-Roman concepts of citizenship provided a model for ideas of community, solidarity, and self-identification is a question of great importance. In this study, I propose to consider one specifically Jewish conceptualization of allegiance and social identity: that of St. Paul, who worked in the mid-first century to include pagans (ta ethnē) in the coming messianic redemption of Israel. As our examination will reveal, Paul's interethnic "outreach" efforts draw deeply on Jewish scripture and extra-scriptural tradition. Despite seeing both his local community (Israel) and his religious community (ekklēsia) in sharp contrast to contemporary pagan culture, Paul's ideas about the inclusion of non-Jews in Israel's redemption draw to a surprising degree on well-known Roman—and therefore pagan—cultural practices: adoption and belief in common descent.

Keywords: Faith, Judaism, Roman citizenship, Saint Paul.

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, turgay.ovali@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0001-9782-4548.

Şam'daki Gençler Arasında Sivil Katılım: Demokratikleşme Girişimi Döneminde Otoriter Bir Bağlamda Siyasi Tutum ve Davranışların Evrimi

*Hüda ALMUALLİM**

Gençlerin sivil katılımını anlamak, özellikle siyasi özgürlüklerin kısıtlı kaldığı Suriye ayaklanması gibi demokratikleşme çabası geçiren otoriter bağlamlarda hayati öneme sahiptir. Bu çalışma, uzun süredir kamusal alanı şekillendiren otoriter rejime rağmen, Suriye'nin Şam kentindeki eğitimli kentli orta sınıf gençliğin son on yılda nasıl sivil katılım geliştirdiğini araştırıyor ve bireyin faaliyet alanı, sosyal kurumlar ve otoriter uygulamalar arasındaki etkileşime odaklanıyor. Demokratik ortamlarda gençlerin sivil katılımı üzerine araştırmalar kapsamlı olsa da, vatandaş katılımının bastırıldığı otoriter rejimlerdeki gelişimi hakkında çok az şey bilinmektedir. Bu çalışma, 15 ila 35 yaşları arasındaki 15 genç katılımcıyla yapılan derinlemesine görüşmeler yoluyla, onların siyasi sosyalleşme deneyimlerini ve aile, sosyal ağlar ve kısıtlı kamusal alanların sivil ve siyasi tutum ve davranışlarının evrimi üzerindeki etkisini inceliyor. Bulgular, sivil katılımın genellikle aile içinde, özellikle siyasi, sosyal ve kültürel konularda tartışmaları teşvik eden sivil olarak ilgili ebeveynler veya ebeveyn benzeri figürler tarafından beslendiğini ortaya koyuyor. Bu etkileşimler, gençleri, içerdiği risklere rağmen, toplumsal faaliyetlere katılmaya hazırlar. Bununla birlikte, sınırlı kurumsal destek ve kısıtlı kamusal alanlar, yetişkinliğe kadar devam eden gelişimsel eşitsizliklere yol açan önemli engeller yaratır; ancak, kişisel ilişkiler ve üniversitelerde ve STK'larda kritik politik ülke çapındaki zorluklar aracılığıyla çok kültürlü ortamlara maruz kalma, gençlerin kötü aile ortamlarının etkisini hafifletmelerine ve akranlarıyla toplumsal ve politik çalışmalar için içgörü, motivasyon ve iş birliği paylaşımlarına yardımcı olabilir. Bu araştırma, otoriterlik altında toplumsal yolları ve sosyal dünyaları şekillendirmede kişisel ilişkilerin kritik rolünü vurgular ve gençlerin kısıtlayıcı ortamlarda nasıl gezindikleri ve bunlara nasıl meydan okudukları konusunda içgörüler sağlar. Çalışma, halk liderliğindeki demokratikleşme anlarında demokratik olmayan sistemlerde toplumsal katılım konusundaki ortaya çıkan tartışmaya katkıda bulunarak, destekleyici topluluk kurumlarına ve yerel kültürlerle gençlerinkine uyan güven temelli liderliğe olan ihtiyacı vurgularken, aynı zamanda onları ülkedeki diğer yerel kültürlerle maruz bırakarak aktif vatandaşlar olarak güçlendirmeye yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Vatandaş Katılımı, Vatandaş Katılımı, Aktif Vatandaşlar, Otoriter Bağlamlar, Demokratikleşme Girişimi, Suriye Ayaklanması, Kentli Orta Sınıf Gençliği, Şam, Son On Yıl, Siyasi Sosyalleşme, Destekleyici Toplum Kurumları

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Doktora Öğrencisi, huda.almidani@gmail.com

Civic Engagement Among Youth in Damascus: Evolution of Political Attitudes and Behaviors in an Authoritarian Context through an Era of a Democratization Attempt

Understanding youth civic engagement is crucial, especially in authoritarian contexts that went through a democratization attempt, such as the Syrian uprising, where political freedoms remained restricted. This study explores how educated urban middle-class youth in Damascus, Syria, developed civic engagement over the past decade despite the long-living authoritarian regime that shaped the public sphere, focusing on the interplay between individual's agency, social institutions, and authoritarian practices. While research on youth civic engagement in democratic settings is extensive, little is known about its development in authoritarian regimes, where citizen participation is suppressed. Through in-depth interviews with 15 youth participants aged 15 to 35, this study examines their political socialization experience and the influence of family, social networks, and restricted public spheres on the evolution of their civic and political attitudes and behaviors. Findings reveal that civic engagement is often nurtured within the family, particularly by civically engaged parents or parent-like figures who foster discussions on political, social, and cultural issues. These interactions prepare youth to engage in civic activities despite the risks involved. However, limited institutional support and constrained public spaces create significant barriers, resulting in developmental inequalities that persist into adulthood, however, personal relationships and the exposure to multi-cultural environments in universities and NGOs through critical political nation-wide challenges could help young people alleviate the impact of poor family environments and share insights, motivation, and cooperation for civic and political work with their peers. This research highlights the critical role of personal relationships in shaping civic pathways and social worlds under authoritarianism and provides insights into how youth navigate and challenge restrictive environments. The study contributes to the emerging debate on civic engagement in non-democratic systems in people-led democratization moments, emphasizing the need for supportive community institutions and trust-based leadership with local cultures that match that of the youth while also exposing them to other local cultures in the country to help empower them as active citizens.

Keywords: Civic Engagement, Citizen Participation, Active Citizens, Authoritarian Contexts, Democratization Attempt, Syrian Uprising, Urban Middle-Class Youth, Damascus, The Past Decade, Political Socialization, Supportive Community Institutions

Modern Şehir Devletlerinde Yurttaşlık ve Siyasal Katılım

*Ayşe Nur KAYMAZ**

Yurttaşlık kavramı, şehir devleti düzeni altında ortaya çıkmıştır. Bu statüsü sayesinde insanlar yasal olarak sivil ve siyasal hak ve sorumluluklara sahip olmuştur. Şehir devletlerinin sayısı geçmişten günümüze kadar azalma gösterse de çeşitli olaylar ve kişiler bağlamında gelişerek ulus devletlerin döneminde varlığını korumuş ve bugünkü modern halini almıştır. Modernleşme süreci sonucunda yurttaşlık kavramı da şehir devletleri ile eş zamanlı bir dönüşüm geçirerek güncel haline ulaşmıştır. Bu makale şehir devletlerinin oluşumu ve gelişimi süreci içerisinde yurttaşlık kavramının getirdiği siyasal hakların, modern şehir devletlerinde ve modern ulus devletlerinde siyasal katılıma etkisi bakımından karşılaştırma yapmak amacıyla yazılmıştır. İncelemede şehir devletlerinin ve yurttaşlığın gelişim süreci ve kapsayıcılığı ele alınmıştır. Bunun için öncelikle yurttaşlığın ortaya çıkışından bu yana geçirdiği değişimler ve tanınan özellikler incelenmiştir. Sonrasında günümüzde yurttaşlığın siyasal haklarının siyasete katılımı ne ölçüde etkilediği açıklanmıştır. Bunların sonrasında yurttaşlık ve siyasal katılım ile alakalı akademik literatür genel olarak taranmış ve incelenen çalışmalar sonucunda modern şehir devletleri ve modern ulus devletleri arasında karşılaştırmalar yapılmıştır. Elde edilen sonuçlarla akademik literatürde fazla incelenme imkanı bulamayan modern şehir devletlerinde siyasal katılım hakkında bilgi sağlamak ve yeni tartışma alanlarının doğmasına öncülük etmek amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Modern Şehir Devletleri, Yurttaşlık, Siyasal Katılım

*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, aysenurkaymaz29@gmail.com, Orcid: 0009-0004-4409-0770.

Citizenship and Political Participation in Modern City States

The concept of citizenship emerged under the city-state system. Thanks to this status, people legally had civil and political rights and responsibilities. Although the number of city-states has decreased from the past to the present, it has maintained its existence in the period of nation-states by developing in the context of various events and individuals and has taken its current modern form. As a result of the modernization process, the concept of citizenship has also undergone a transformation simultaneously with city-states and reached its current form. This article was written to compare the effects of the political rights brought by the concept of citizenship on political participation in modern city-states and modern nation-states during the formation and development process of city-states. The development process and inclusiveness of city-states and citizenship are discussed in the review. For this purpose, first of all, the changes and recognized characteristics of citizenship since its emergence are examined. Then, the extent to which the political rights of citizenship affect participation in politics today is explained. Afterwards, the academic literature related to citizenship and political participation is generally scanned and comparisons are made among modern city-states and modern nation-states as a result of the studies examined. The aim of the results obtained is to provide information about political participation in modern city-states, which has not been studied much in the academic literature, and to pioneer the emergence of new areas of discussion.

Keywords: Modern City States, Citizenship, Political Participation

İsrail’de Siyasal Rejim: Etnokrasi’den Apartheid’e

Doç. Dr. Fatma SARIASLAN*

İsrail, her ne kadar kendisini böyle tanımlasa ve Batılı müttefikleri onu Ortadoğu’da yegâne “demokrasi” olarak sunsa da; uluslararası arenada İsrail’i etnik ve ulusal ayrımcılığa dayanan bir *apartheid* olarak sınıflandıran söylem giderek daha fazla kabul görmektedir. İsrail’in *apartheid* rejimi uyguladığına dair iddialar her ne kadar 1960’lara dayansa da günümüzde geline nokta bir paradigma değişiminden bahsetmek mümkündür. Zira İsrail’in *apartheid* rejimi olduğuna dair bu iddialar sadece Filistinli ve İsraili STK’ları değil, İnsan Hakları İzleme Örgütü, Uluslararası Af Örgütü ve hatta BM gibi kuruluşları da kapsayacak şekilde yaygınlaşmıştır. İsrail’in bir *apartheid* rejimi olduğunu savunan uluslararası aktörlerin sayısının giderek artması, İsrail politikalarına karşı harekete geçmeleri için uluslararası topluma baskı yapmanın yanı sıra uluslararası hukuk kurumlarının bu iddiayı görmezden gelmesini de zorlaştırmaktadır. Bu çalışmada, “Arap-Filistin vatandaşlarına karşı ayrımcılığın var olduğu ve Filistin topraklarının sürekli işgal altında tutulduğu liberal bir demokrasi olabilir mi?” sorusundan hareketle İsrail’in siyasal rejimi mercek altına alınmakta ve İsrail’in demokrasi olması şöyle dursun, bir *etnokrasi* olmanın bile ötesine geçerek, *apartheid* rejimi olduğu ileri sürülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Siyasal Rejim, İsrail, Demokrasi, Etnokrasi, Apartheid

Political Regime in Israel: From Ethnocracy to Apartheid

Although Israel defines itself as such and its Western allies present it as the only “democracy” in the Middle East, the discourse that classifies Israel as an apartheid based on ethnic and national discrimination is increasingly accepted in the international arena. Although the allegations of Israel's apartheid regime date back to the 1960s, today it is possible to talk about a paradigm shift. This is because these allegations that Israel is an apartheid regime have become widespread, including not only Palestinian and Israeli NGOs, but also organizations such as Human Rights Watch, Amnesty International and even the UN. The growing number of international actors arguing that Israel is an apartheid regime not only puts pressure on the international community to take action against Israeli policies, but also makes it difficult for international legal institutions to ignore this claim. In this study, Israel's political regime is scrutinized based on the question "Can there be a liberal democracy with discrimination against Arab-Palestinian citizens and a permanent occupation of the Palestinian territories?" and it is argued that Israel is an apartheid regime, going beyond being an ethnocracy, let alone a democracy.

Keywords: Political Regime, Israel, Democracy, Ethnocracy, Apartheid

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, fatma.sariaslan@medeniyet.edu.tr, Orcid: 0000-0002-9295-6477

Terörizmin Siyasetçilerin Söylem ve Politikaları Üzerindeki Etkisi: Amerika Örneği

*Furkan TAŞ**

Yirminci yüzyıldan beri terör olayları dünya siyasetinde ve iç siyasette etkili olmaya başlamıştır. Bu terör eylemleri dönemin siyasetçilerini, politikacılarını, bürokratlarını ve halkı psikolojik olarak etkilemiştir. Bu eylemler akademik alanda ayrı bir terör çalışması yaratmıştır ve inceleme konusu olmuştur. Özellikle Dünya siyasetini tamamiyle değiştiren 11 Eylül saldırılarından sonra terör üzerine çalışmalar hızlı bir ivme kazanmıştır. Terörizm psikolojisi alanında yapılan bu çalışmada 11 Eylül'den günümüze kadar Amerika Birleşik Devletleri başkanlarının, siyasetçilerinin ve siyasi partilerin teröre karşı uyguladıkları politikalar, propagandalar ve söylemleri üzerine yoğunlaşmıştır. 11 Eylül'de başkanlık koltuğunda olan George W. Bush'un 11 Eylül'de teröre karşı kullandığı söylemler, olayın hemen ardından Afganistan'da El-Kaide'ye karşı yürüttüğü operasyonlar, Amerika'nın Irak işgali, Obama'nın, Donald Trump ve Joe Biden dönemlerinde gerçekleşen terör saldırıları ve aynı zamanda bu üç başkanın terör karşıtı söylemleri bu araştırmanın kapsamındadır. Çalışmada ilk olarak terörizmin tanımı ve yurttaş psikolojisi üzerine kavramsal bir araştırma yapılmıştır. Sonrasında 11 Eylül'den günümüze kadar Amerika Birleşik Devletleri'ndeki her seçim dönemlerinde olan terör eylemleri ve bu terör eylemleri sonucunda ve seçim propagandalarında siyasetçilerin, politikacıların teröre karşı kullandığı söylemler yer almaktadır. Bu çalışma ile Amerika örneği üzerinden terörün siyasetçiler ve siyasal partiler tarafından nasıl bir araç olarak kullanıldığını tespit etmek amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Terör, Siyaset, Propaganda, Söylem, Politika

* Milli Savunma Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, furkant665@gmail.com, Orcid: 0009-0009-0082-7706.

The Impact of Terrorism on Politicians' Discourse and Policies: The Case of the United States

Since the twentieth century, terrorist incidents have become influential in world politics and domestic politics. These terrorist acts have psychologically affected the politicians, politicians, bureaucrats and the public of the period. These acts have created a separate terrorism study in the academic field and have been the subject of study. Especially after the 11 September attacks that completely changed the world politics, studies on terrorism have gained a rapid momentum. This study on the psychology of terrorism focuses on the policies, propaganda and discourses of the presidents, politicians and political parties of the United States of America against terrorism from 11 September to the present day. The discourses of George W. Bush, who was in the presidency on 11 September, against terrorism on 11 September, the operations against Al-Qaeda in Afghanistan immediately after the event, the US occupation of Iraq, the terrorist attacks that took place during the Obama, Donald Trump and Joe Biden terms, as well as the anti-terrorist discourses of these three presidents are within the scope of this research. In the study, firstly, a conceptual research on the definition of terrorism and citizen psychology was conducted. Then, the terrorist acts that took place in every election period in the United States of America from 11 September to the present day and the discourses used by politicians and politicians against terrorism as a result of these terrorist acts and in election propaganda are included. This study analyses the effects of terrorism on politicians and politicians through the example of the USA.

Keywords: Terror, Politics, Propaganda, Discourse, Policy

Aşırıçılığın Demokrasi Kavramına Etkisi: İsrail Örneği

*Cansu Naz DENİZCİ**

Aşırıçılık, bir diğer adıyla ekstremizm kavramı en kısa tanımıyla mevcut durumla olan uyumsuzluğu ve duruma verilen tepkinin şiddetini ifade eder. Demokrasinin ise aşırılıktan uzak bir kavram olarak ortaya çıktığı söylenebilir. Bu çalışma, birbirine oldukça uzak görünen bu iki kavramın hangi durumlarda ne şekilde birbirlerinden etkilendiklerini anlamak ve aşırıçılık gibi güçlü bir hareketin demokrasi kavramını ne denli değiştirebildiğini incelemek amacıyla yapılmıştır. İlk olarak aşırıçılık ve demokrasi kavramları açıklanmıştır. Aşırıçılık kavramını açıklarken dini ve siyasi yönleri üzerinde durulmuştur. Daha sonrasında bu iki kavramın birbirlerini nasıl etkilediğine değinilmiştir. Demokrasi kavramının tanımlanışı ile kullanımının ne derece farklı olabildiği ve aşırıçılığın bu farklılıktaki etkisini açıklayabilmek adına kuruluşundan bu yana dini ve siyasi aşırıçılık eylemlerinde bulunan ve demokrasi ile yönetilen İsrail örneği ele alınmıştır. Bu örnek üzerine geniş bir literatür taraması sonrasında medya içerik incelemeleri yapılmıştır. İsrail'deki aşırıçılığın ortaya çıkışına ve eylemlerine yer verilmiş ve İsrail'in siyasal sisteminde kullanılan demokrasi kavramı ile Avrupa'daki demokrasi kavramının farkı ortaya konmuştur. İncelemelerin sonucunda İsrail'deki aşırıçılığın demokrasiden uzak bir kavram olmaktan ziyade ondan beslenen bir kavram olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aşırıçılık, Demokrasi, Medya, İsrail

The Effect of Extremism on the Concept of Democracy: The Example of Israel

The concept of extremism, in its shortest definition, expresses the incompatibility with the current situation and the intensity of the reaction to the situation. Another thing is the emergence of democracy as a concept far from extremism. This study aims to understand how these two seemingly distant concepts are influenced by each other and to examine how a powerful movement such as extremism can change the concept of democracy. First, the concepts of extremism and democracy are explained. While explaining the concept of extremism, religious and political aspects were emphasized. Then, how these two concepts affect each other is mentioned. In order to explain how different the definition and use of the concept of democracy can be and the impact of extremism on this difference, the example of Israel, which has been engaged in acts of religious and political extremism since its establishment and has been governed by democracy, is examined. Following an extensive literature review on this example, media content analysis was conducted. The emergence and actions of extremist groups in Israel are analyzed and the difference between the concept of democracy used in Israel's political system and the concept of democracy in Europe is presented. As a result of the analysis, it was concluded that extremism in Israel is a concept that feeds on democracy rather than a concept that is far from it.

Keywords: Extremism, Democracy, Media, Israel

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, cansudenizci@gmail.com, Orcid: 0009-0001-1478-9183.

Demokrasi, Siyasi Transferler ve Seçmen Psikolojisi

*Süleyman BAHÇIVAN**

Günümüzde demokrasinin bir gereği olarak neredeyse tüm ülkelerde siyasiler ve bazı yöneticiler seçimle görev başına gelmektedir ve bunlar çoğunlukla belli bir siyasi partiye mensupturlar. Belli bir kesimin desteğiyle göreve gelen kişiler, bazı durumlarda mensup olduğu partiden seçildikten sonra, partisini değiştirebilmekte ve bu durum ciddi tartişmaları beraberinde getirebilmektedir. Çalışmamızla bazı belediye başkanları ve milletvekillerinin parti değiştirmelerinin seçmenler üzerindeki etkisi, seçmen psikolojisi çerçevesinde incelenmesi hedeflenmiştir. Çalışmamızda 14 Ağustos 2024 tarihinde farklı partilerden 13 Belediye başkanı ve 2 Milletvekilinin, seçildikleri partiden istifa ederek Ak Parti'ye katılmaları ile 2 Eylül 2024 tarihinde Şanlıurfa Büyükşehir Belediye Başkanı Mehmet Kasım Gülpınar'ın Yeniden Refah Partisi'nden (YRP) istifa etmesine yönelik seçmenlerin sosyal medyada verdiği tepkiler, içerik analizi yöntemi ile incelenmeye çalışılmıştır. Bu kapsamda ilk olarak 13 Belediye Başkanı ve 2 Milletvekilinin parti değiştirmesini "Youtube" adlı sosyal medya platformunda konu edinen ve en az 10 yorum yapılmış tüm paylaşımlar ile Gülpınar'ın YRP'den istifa edeceği haberleri ile daha sonra istifasını "X" (Twitter) sosyal medya platformunda konu edinen ve en az 10 yorum alan paylaşımlar ele alınmıştır. Çalışma sonucunda elde ettiğimiz verilere göre kullanıcıların çoğu bir siyasi partiden belediye başkanı veya milletvekili seçildikten sonra başka bir siyasi partiye geçmeyi doğru bulmamaktadırlar. Kullanıcılar bu durumu kul hakkı, oy veren seçmenlere ve ilgili partiye ihanet, ahlaksızlık, onursuz bir davranış, hırsızlık vb. kavram ve ifadelerle açıklamaktadırlar. Parti değiştirmeyi normal gören kullanıcılar ise parti değiştirmeden ziyade, önemli olan şeyin vatandaşa hizmet olduğu ve ilgili kişilerin kararlarına saygı duyulması gerektiğini vurgulamaktadırlar. Çalışmamızda seçimlerde belli bir partiden aday olup, seçimlerde gerekli oyu alıp, seçildikten sonra kendilerine oy verenlere başvurmadan çeşitli nedenlerle başka partilere geçme durumu "iradesiz demokrasi" olarak kavramlaştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Seçmen Psikolojisi, İradesiz Demokrasi, Siyasi Transferler, Siyasi

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Doktora Öğrencisi, suleymn417@gmail.com, Orcid: 0000-0003- 3764-2384.

Democracy, Political Transfers and Voter Psychology

As a requirement of democracy today, politicians and some administrators in almost all countries are elected to office, and they often belong to a particular political party. In some cases, people who come to office with the support of a certain segment of society may change their party after being elected from the party to which they belong, and this situation may bring about serious debates. Our study aims to analyze the impact of the party transfers of some mayors and MPs on voters within the framework of voter psychology. In our study, the reactions of voters on social media regarding the resignation of 13 mayors and 2 Members of Parliament from different parties from their elected parties on August to the Ak Party on August 14, 2024 and the resignation of şanlıurfa Metropolitan Mayor Mehmet Kasım Gülpınar from the Re-Welfare Party (RWP) on September 2, 2024 were analyzed by content analysis method. In this context, firstly, all posts with at least 10 comments on the social media platform “Youtube” about the party change of 13 Mayors and 2 Members of Parliament, and then the posts with at least 10 comments on the social media platform “X” (Twitter) about the news of Gülpınar's resignation from YRP and his subsequent resignation were analyzed. According to the data we obtained as a result of the study, most of the users do not find it right to switch to another political party after being elected as mayor or deputy from one political party. Users explain this situation with concepts and expressions such as servant's right, betrayal of voters and the party, immorality, dishonorable behavior, theft, etc. On the other hand, users who consider it normal to change parties emphasize that the important thing is to serve the citizens and that the decisions of the relevant people should be respected. In our study, the situation of being a candidate from a certain party in the elections, receiving the necessary votes in the elections, and then changing to other parties for various reasons after being elected without consulting those who voted for them is conceptualized as “will-less democracy”.

Keywords: Democracy, Voter Psychology, Will-less Democracy, Political Transfers, Resignation from Political Parties

Türkiye’de 2002 Yılından Günümüze Sağ-Sol Popülizminin Psikolojisi

*Sabri EFE**

Halkçılık veya halk çıkarıcılığı olarak da bilinen popülizm bu siyasi yaklaşım, toplumda var olduğu düşünölen bir "seçkin" grubun halkın çıkarlarını engellediğini iddia eder. Bu siyasi yaklaşıma göre, devlet gücü bu seçkinlerin elinden alınmalı ve doğrudan halkın yararına kullanılmalıdır. Popülist söylem, genellikle "halktan insan"ın ekonomik ve sosyal sorunlarına odaklanırken, aynı zamanda duygusal ve önyargılı konulara da atıfta bulunarak geniş kitlelere ulaşmayı hedefler. Popülizm, halk ile elitler arasında bir çatışma yaratarak, iktidarı halkın eline verme vaadiyle siyaset sahnesinde yer alır. Bu yaklaşım, genellikle basit ve duygusal mesajlar vererek geniş kitleleri etkilemeyi amaçlar. Popülizm, siyasi spektrumun her iki ucunda da görölebilen, esnek ve değişken bir söylemdir. Popülizm, belirli bir ideolojiye bağlı kalmak zorunda değildir. Bu nedenle, hem sol görüşlü hem de sağ görüşlü siyasi liderler tarafından kullanılabilen bir araç haline gelmiştir. Son yıllarda dünya genelinde popülist söylemlerin yükselişe geçmesi, bu durumun en belirgin örneklerindedir. Popülist söylem, toplumu "biz" ve "onlar" şeklinde ikiye bölerek kutuplaşmaya neden olur. Bu karşıtlıkta, kendilerini halkın gerçek temsilcisi olarak gören popülistler, muhaliflerini ve farklı düşünenleri dışlayarak "öteki"leştirirler. Bu şekilde, toplumda bir "biz-onlar" çatışması yaratılır ve toplumsal birlik yerine bölünme ve kutuplaşma ön plana çıkar. Bu durum, hem Türkiye hem de diğer demokratik ölkeler için önemli bir sorun teşkil etmektedir. Bu çalışmada ilk olarak popülizm kavramına ilişkin geniş bir literatür taramasına yer verilmiştir. Daha sonra Türkiye’de 2002 yılından itibaren siyasal yapının önemli aktörleri olan sağ ve sol tandanslı partilerin politikalarındaki popülist yaklaşımlar içerik analizi tekniği kullanılarak incelenmiştir. Çalışmamızda elde ettiğimiz verilere göre Türkiye’de sağdan sola tüm kesimlerin sürekli olarak popülist politikalara başvurduğu ve seçmenler üzerinde büyük psikolojik etkiler bıraktığı görölmüştür.

Anahtar Kelimeler: Popülizm, Sağ-Sol, Psikoloji, Popülist Politikalar ve Seçmenler

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi Doktora Öğrencisi, sabriefe47@gmail.com.

The Psychology of Right-Left Populism in Turkey Since 2002

Populism, also known as popular interest, is a political approach that claims that an "elite" group in society is obstructing the interests of the people. According to this political treatment, the power of the state should be taken from the hands of these elites and is directly in the hands of the people. Populist discourse generally focuses on the economic and social problems of the "people of the people", while at the same time it focuses on reaching the masses in an emotional and prejudiced manner. Populism takes its place on the political stage with the promise of giving power to the people by creating a conflict between the people and the elites. This approach generally aims to influence the masses by using simple and emotional messages. Populism is a flexible and variable expression that can be seen at both ends of the political spectrum. Populism does not have to adhere to a specific ideology. For this reason, it has become a tool represented by both left-wing and right-wing political leaders. The rise of populist discourses around the world in recent years is one of the most obvious examples of this situation. Populist discourse causes polarization by dividing into "us" and "them". In this opposition, populists, who see themselves as the real leaders of the people, exclude their opponents and those who think differently and turn them into "others". In this way, an "us-them" conflict is created in society and instead of social unity, division and polarization come to the fore. This situation constitutes a significant problem for both Turkey and other democratic countries. In this field, first, an extensive literature review on the types of populism is included. Then, since 2002, the populist approaches in the policies of the right-wing and left-wing parties, which are important actors and political leaders in Turkey, are managed using the content analysis technique. The records we obtained show that all segments from right to left in Turkey constantly resort to populist policies and that great psychological effects are seen on the voters.

Keywords: Populism, Right-Left, Psychology, Populist Policies and Voters

Bir Düşünce Tarzı ve Mizaç Olarak Muhafazakârlığı Yeniden Düşünmek

*Rüveyda ÇELİK**

Muhafazakârlık, sıklıkla değişime direnen ve geçmişe sıkı sıkıya bağlı bir ideoloji olarak tanımlansa da bu yaklaşım onun derinliğini tam olarak yansıtmaz. Aslında muhafazakârlık, tarihsel birikimlerin ve kolektif deneyimlerin korunarak, toplumsal değişimin tedrici bir biçimde gerçekleşmesi gerektiğini savunan bir düşünce sistemidir. Bu ideoloji, akıllı bireysel bir güç olarak yüceltmek yerine, insan aklının sınırlılıklarını kabul eder ve tarihsel tecrübe ile geleneksel bilgeliğin önemine vurgu yapar. Muhafazakarlığın önemli savunucularından Edmund Burke, toplumun sadece akıl yoluyla inşa edilemeyecek kadar karmaşık bir yapıya sahip olduğunu, tarihsel birikimlerin ve toplumsal düzenin korunması gerektiğini ileri sürmüştür. İnsan doğasına ilişkin muhafazakâr yaklaşım ise bireyin kusurlu ve sınırlı bir varlık olduğu anlayışına dayanır. Aile, din ve gelenek gibi toplumsal kurumlar, bireyin bu doğal sınırlılıklarını dengeleyen önemli yapılar olarak görülür. Bu sebeple, toplumsal düzenin korunması ve bu kurumların sürekliliği büyük bir önem taşır. Devletin rolü ise, toplumsal düzeni sağlamak ve bireysel özgürlükleri korumakla sınırlıdır. Ancak bu özgürlükler, toplumsal sorumluluklarla dengelenmelidir. Muhafazakârlık, güçlü ve düzen sağlayıcı bir devletin, toplumu ayakta tutacak kilit bir unsur olduğunu ileri sürer. Son olarak vurgulanmalıdır ki, değişim, muhafazakâr düşüncede mutlak bir karşıtlıkla ele alınmaz. Esasında, muhafazakârlık, toplumsal yapıyı köklü bir biçimde sarsan, yeniden inşa ve devrim niteliğindeki yıkıcı değişimlere karşı ihtiyatlı bir duruş sergiler. Bu bakış açısına göre, değişim kaçınılmazdır, ancak bu sürecin tedrici ve geçmişin birikimlerinden ders alarak ilerlemesi, toplumsal istikrar ve düzenin korunması için elzemdir.

Anahtar Kelimeler: Muhafazakarlık, Toplumsal Düzen, Tarihsel Birikim, Aklın Sınırlılıkları

*İstanbul Medipol Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, ruveyda.celik45@gmail.com

Rethinking Conservatism as a Mode of Thought and Disposition

Although conservatism is often defined as an ideology resistant to change and tightly bound to the past, this characterization does not fully capture its depth. In fact, conservatism is a system of thought that advocates for gradual social change, emphasizing the need to preserve historical accumulations and collective experiences. This ideology does not exalt reason as an individual power but instead recognizes the limitations of human reason and highlights the importance of historical experience and traditional wisdom. One of the prominent proponents of conservatism, Edmund Burke, argued that society is too complex to be constructed solely through reason, and that the preservation of historical accumulations and social order is essential. The conservative approach to human nature is based on the belief that the individual is a flawed and limited being. Social institutions such as family, religion, and tradition are viewed as crucial structures that balance these natural limitations of the individual. Therefore, the preservation of social order and the continuity of these institutions are of great importance.

The role of the state is limited to maintaining social order and protecting individual freedoms. However, these freedoms must be balanced with social responsibilities. Conservatism argues that a strong and order-maintaining state is a key element that keeps society standing. Finally, it must be emphasized that change is not viewed with absolute opposition in conservative thought. In essence, conservatism takes a cautious stance against changes that are radical, reconstructive, and revolutionary in nature, which would profoundly disrupt the social fabric. According to this perspective, change is inevitable, but it must occur gradually, guided by lessons from the past, in order to preserve social stability and order.

Keywords: Conservatism, Social Order, Historical Accumulation, Limitations of Reason

II. POLİTİK PSİKOLOJİ SEMPOZYUMU

Demokrasi ve Etkin Yurttaşlık